

dokonáno.

Co vám většina náboženství
o Bibli neřekne

Cary Schmidt

Kniha byla s původním názvem "**done**." poprvé publikována v anglickém jazyce v roce 2005 nakladatelstvím Striving Together Publications, pod záštitou Baptistického sboru v Lancasteru, CA 93535, Spojené státy americké.

Striving Together Publications je odhodláno poskytovat atestované, osvědčené, důvěryhodné knihy, které budou dále podporovat místní církve při uskutečňování Velkého poslání. Vašich připomínek a návrhů si ceníme.

Všechna práva jsou vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být reprodukována, uložena ve vyhledávacím systému nebo přenášena v jakékoli formě nebo prostřednictvím jakýchkoliv prostředků, ať v podobě elektronické, mechanické, fotokopie, záznamu, nebo jiné formy, bez písemného souhlasu vydavatele, s výjimkou krátké citace v tištěných recenzích.

Striving Together Publications
4020 E. Lancaster Blvd.
Lancaster, Ca 93535
800.201.77428
www.strivingtogether.com

Návrh původní obálky v anglické verzi provedl Jeremy Lofgren.
Copyright © 2005, 2012, 2014, 2016, 2021 Striving Together Publications

Česká verze publikace vytvořena v roce 2021. Překlad do českého jazyka, korektury, sazbu a tisk zajistilo Baptistické shromáždění, o.p.s., které je vydavatelem a distributorem knihy v ČR.

Veškeré citace Božího slova jsou převzaty z Bible Kralické 1613. Z důvodu staročestiny používané v rámci Bible Kralické jsou některé verše vysvětleny, přeloženy *[použitím malých závorek a kurzívou]* pro lepší srozumitelnost současnému čtenáři.

Velké poděkování patří misionáři J. W. Rettiggovi z USA, Oklahoma, který zakládal Baptistické shromáždění v ČR před více než 25 lety. Bratr Jon W. Rettig se velkou měrou podílel na vydání této knihy v ČR.

ÚVOD		3
KAPITOLA PRVNÍ	VÍCE NEŽ TĚLO	5
KAPITOLA DRUHÁ	JEDINÁ DVĚ NÁBOŽENSTVÍ VE SVĚTĚ	8
KAPITOLA TŘETÍ	JAK SE DOZVĚDĚT, KAM JDETE	14
KAPITOLA ČTVRTÁ	VROZENÁ VADA	16
KAPITOLA PÁTÁ	JEDINÝ PRO BOHA PŘIJATELNÝ ZPŮSOB PLATBY	21
KAPITOLA ŠESTÁ	MOHU DOSTAT NÁHRADNÍKA?	26
KAPITOLA SEDMÁ	JEDINÝ A ZÁZRAČNÝ BOŽÍ NÁHRADNÍK	28
KAPITOLA OSMÁ	PLNĚ ZAPLACENO	32
KAPITOLA DEVÁTÁ	NEJVĚTŠÍ DAR	36
KAPITOLA DESÁTÁ	VÍRA V KRISTA	39
ZÁVĚR	NOVÉ STVOŘENÍ, NOVÝ ŽIVOT, NOVÁ BUDOUCNOST	45

Kdyby byl Bůh ochoten si s vámi osobně posedět a umožnil vám klást jakékoliv otázky, svobodně projevít vaše pochybnosti a dát Mu jakoukoliv výzvu – přijali byste Jeho nabídku? Byli byste ochotni prozkoumat Jeho tvrzení a zkusit porozumět Jeho záměrům? Byli byste ochotni Mu uvěřit?

Přátelé, On vám právě takovou pozvánku dává. V knize Izaiáš 1:18 Bible říká: „*Podťež nu, a poukažme sobě, praví Hospodin...*“ [jinými slovy – pojďme o tom rozjímat]. Bůh se nezalekne vašich otázek a nepřekvapí Jej vaše pochybnosti. Ve skutečnosti je opak pravdou. On si plně uvědomuje každý detail vašeho života, a přesto vás zve, abyste k Němu osobně přistoupili a rozjímali s Ním o pro vás životně důležitých otázkách.

Doufám, že vás stránky této knihy přimějí udělat právě tohle. Najděte si klidné místo, otevřete své srdce a posuďte poselství Bible – poselství, které je sice zředěné a deformované náboženskými systémy, ale přesto má v sobě sílu a pro lidské srdce je snadné jej pochopit.

Víte, v Bibli se ukrývá poselství – a to s neuvěřitelnými důsledky pro váš život, a přesto se s ním nesetkáte v kazatelkách většiny církví nebo na stránkách většiny křesťanských knih. Je to poselství pochopitelné pro malé dítě, přesto však jej tolik dospělých lidí úplně mine. Je to poselství, které je ověřitelné inteligentním myšlením, ale přijatelné jen prostou vírou. Mohlo by navždy změnit váš život. Je to to nejdůležitější poselství, o němž kdy budete přemýšlet. Jde doslova o otázku života a smrti. Jste ochotni obětovat pár minut k pochopení tohoto poselství?

Nevím, kde vás tato útlá kniha zastihla nebo jak se k vám dostala, ale nevěřím, že je to náhoda. Možná hledáte nějaké odpovědi na otázky týkající se vašeho života. Možná máte cynický pohled na organizované náboženství, ale pravda Boží vás trochu zajímá.

Teď už ale víte, že život je víc než jen plynoucí čas a vaše srdce vám říká, že jste něčím více než jen tělem! Musí zde přece být nějaký účel – důvod pro to všechno. Musí existovat naděje. Musí existovat něco víc než jen zrození, život, smrt a nekonečný evoluční cyklus náhodně směřující nikam. Jste určitě cennější než jen toto vše a vaše budoucnost musí znamenat něco víc!

Hluboko uvnitř tyto věci víte, protože jsou vepsány do vašeho srdce, vyryty do vašeho svědomí – jako do hloubky vetkaná nit, kterou není možné vypárat. Tyto pravdy jsou součástí vaší duchovní genetiky. Víte, že jste byli stvořeni, protože tento svět vám ukazuje, jak inteligentně je stvořen. Víte, že

váš Stvořitel musí být dobrý, protože stvořil tolik dobrých věcí. Přesto žijete ve světě plném bolestí a problémů, s otázkami a pochybnostmi. Žijete ve světě, ve kterém vám Bůh dal dostatek informací, abyste věděli, že On existuje – ale hluboko uvnitř toužíte po něčem víc. Víte, že existuje něco víc a Bůh vám slibuje dát více, pokud Ho budete hledat.

Jste ochotni na chvíli zvážit myšlenku, že Bůh skutečně existuje a že má o vás starost? Jste ochotni se podívat na spolehlivé důkazy a zvážít, co mohou znamenat pro váš život?

Co když vaše závěry o životě, smrti a věčnosti jsou založeny na chybných informacích?

Předpokládejme na okamžik, že Bůh skutečně existuje. Předpokládejme, že vás stvořil a velmi vás miluje. Představte si, že pro vás má dokonalý a věčný plán, ale že jste nyní drženi jako rukojmí bezohledným nepřítelem, kterého nevidíte a který si nepřeje nic více, než aby vás zničil. Představte si, že váš milující Bůh je na záchranné misi, aby vás spasil, a to vše se děje za oponou scén vašeho života – za viditelnou zdí vaší každodenní existence. Možná jste se nad tím ještě nikdy v životě ani nezamysleli.

Kdybyste mohli s jistotou vědět, kde strávíte věčnost, kdybyste mohli navždy odložit všechny strach, jaký jste kdy měli, pokud by tento neuvěřitelný, milující Bůh právě teď zaklepal na vaše dveře a nabízel vám záchranu od toho všeho, dovolili byste Mu to? Dali byste Mu vůbec šanci? Nechtěli byste snad poznat tohoto Boha?

Jestliže vám záleží na tom, aby vás Bůh miloval, pak vás prosím, abyste Mu dali možnost dotknout se vašeho srdce skrze stránky této knihy.

Pokračujte ve čtení – myslím, že se vám tento příběh bude líbit!

Více než tělo

Seděl u stolu naproti mně a otevřeně připouštěl, že ve svých padesáti letech poprvé v životě začal hledat. „Za poslední tři roky jsem se z ateisty stal věřícím. Došel jsem k závěru, že přes všechno dobré i špatné v mém životě neznám důvod, proč bych se měl mít tak dobře. Začínám věřit v Boha.“

Byl manažerem v restauraci, kterou rád navštěvuji. Jednoho dne jsem ve svém srdci pocítil nutkání předat mu tento text, který právě držíte v ruce. Teď se odehrával náš třetí společný rozhovor a bylo vidět, že poprvé ve svém životě pochopil, že lidská existence musí být něčím více než jen plynutím času a nesmyslnou řadou okolností a událostí. Přiznával, že má spoustu otázek a že doufá, že život je něčím víc, čemu zatím ještě nerozumí.

Ke konci naší konverzace jsem se zdvořile zeptal, jestli bych mohl pokračovat v odpovídání na jeho otázky a dál se spolu s ním zabírat těmito tématy. Jeho odpověď? „Budu opravdu moc rád, pokud vám nebude vadit, že se budu hodně ptát!“

Slíbil jsem mu, že od této chvíle mu budu dávat spoustu podnětů k zamýšlení a také že všechny myšlenky doložím odkazy na Bibli, aby si je mohl sám ověřit.

Ve stejném duchu bych vás chtěl požádat o zvážení následující první důležité pravdy na této naší společné cestě.

Prátelé, jste něčím mnohem větším než jen tělem!

V rozporu s poselstvím dnešní popkultury hluboko ve svém srdci víte, že jste více než jen tělem z masa, krve a biologických látek, náhodně vyvinutých v průběhu evoluce. Musíte pochopit, že jste mnohem více než jen něčím, co holíte, sprchujete a každé ráno oblékáte!

Ježíš řekl: *„Život více jest nežli pokrm, i tělo nežli oděv.“* (Lukáš 12:23). Znovu Bůh řekl ve svém Slově: *„...a celý váš duch i duše i tělo bez úhony ku přístí [„ku přístí“, tzn. „k přístímu příchodu“] Pána našeho Jezukrista zachováno budiž.“* (1. Tesalonickým 5:23b). V Listu Jakubově 2:26 Bůh říká: *„...tělo bez duše jest mrtvé...“* Ve 2. listu Korintským 4:16 Bůh rozlišuje mezi „zevnitřním člověkem“ – naším tělem a „vnitřním člověkem“ – naší duší a duchem: *„...ale ačkoli ten zevnitřní člověk náš ruší se [„ruší se“, tzn. „hyne / umírá“], však ten vnitřní obnovuje se den ode dne.“*

Být něčím více než tělem – proč je to tak důležité?

V první řadě to znamená, že můžete očekávat víc než jen smrt! Přemýšlejte o tom. Pokud jste jen tělem, pak všechno, na co se opravdu můžete těšit, je jen smrt. Jak by mohl někdo být opravdu šťastný, pokud tohle je veškerá jeho budoucnost? Jestliže tohle má být onen konečný cíl vašeho života, proč by vám mělo záležet na čemkoli jiném?

Za druhé to znamená, že máte hodnotu. Pokud jste něčím více než pouhou biologickou nahodilostí, pak jste byli stvořeni. Pokud jste byli stvořeni, potom máte hodnotu pro svého Stvořitele. Vytvořil vás z nějakého důvodu – k nějakému účelu. Máte svou hodnotu a význam – a váš život je něčím víc než jen sledem náhodných událostí navzájem spojených osudem.

Za třetí to znamená, že máte naději. Existuje víc než jen fyzický život a smrt. Je tu naděje, že můžete překonat své současné potíže a jednoho dne vstoupit do něčeho mnohem lepšího.

Už jste někdy zaslechli konstatování „život je těžký a pak stejně zemřeš“? Takový pohled na život je naprosto beznadějný a rozhodně není tím, co nás jasně učí Bible. Ano, život je někdy velmi těžký a velmi nepředvídatelný. Ano, všichni nakonec zemřeme. Ale v Božím poselství je toho pro vás ukryto mnohem více! V životě jde o víc než jen o to, co vidíte, a váš příběh je mnohem víc než jen příběhem o samotném běhu času.

Chcete důkaz? Dobře. Svědomí.

Máte svědomí.

To je to, co mám na mysli. Jak se může u biologické hmoty spontánně vyvinout svědomí? To je jako myslet si, že můžeme zranit city své ledničky! Svědomí je věc duše – duchovní záležitost – a tělo nevytváří duchovní události. Tělo je jen tělo – necítí se dobře nebo špatně – jen tak tady sedí a začne hníť po tom, až z něj jednou odejde život. Nesnažím se být hrubý, jen srozumitelný.

Přátelé, vaše svědomí dokazuje existenci vaší duše. Svědomí je vaše vnitřní schopnost rozlišit dobré a zlé. Svědomí je Bohem vám dané poznání vašeho Stvořitele a Jeho morálního standardu pro veškeré stvoření.

Skutečnost, že lidské bytosti na celé planetě Zemi intuitivně něco uctívají, je jen důkazem toho, že nám to Bůh vepsal do našich srdcí. Je to součást naší duchovní genetiky. Bez ohledu na to, kam se vydáte, všude najdete lidi, kteří uctívají buď něco, nebo někoho. Dokonce i ateista, který popírá existenci Boha, se rozhodl uctívat sám sebe – a jeho já se pro něj stává bohem.

V první kapitole Listu Římanům Bůh vznáší obvinění proti lidem, kteří popírají to, co On jasně vepsal do jejich srdcí a v nich odhalil.

V Listu Římanům 1:20 říká: „*Nebo neviditelné věci jeho, hned od stvoření světa, po věcech učiněných rozumem pochopeny bývají, totiž ta jeho věčná moc a Božství, tak aby oni byli bez výmluvy.*“ V devatenáctém verši téže kapitoly Bůh říká, že On se zjevil uvnitř každé lidské bytosti a ve verši dvacet jedna vysvětluje, že když se úmyslně rozhodneme popřít toto vnitřní poznání, pak naše nemoudré srdce bude zatemněné.

Opět v Listu Římanům 2:15 říká, že Jeho zákon je zapsán v našich srdcích: „*Jako ti, kteříž ukazují dílo zákona napsané na srdcích svých, když jim to osvědčuje svědomí jejich i myšlení, kteráž se vespolek obviňují, aneb také vymlouvají.*“

Co tohle všechno znamená? Bůh to říká docela jednoduše v Listu Římanům 1:20: „*Nemáme výmluvy.*“

Popřít existenci Stvořitele nebo jeho zájem o náš život znamená doslova ignorovat naše svědomí a pravdu, kterou Bůh vepsal do našeho srdce.

Toto vše směřuje k jednomu primárnímu závěru. Náš vztah k Bohu byl záměrně navržen tak, aby fungoval spíše skrze víru než zrak. Bůh to říká takto: „*Věrou rozumíme, že učinění jsou věkové slovem Božím, tak že z ničeho jest to, což vidíme, učiněno.*“ (Židům 11:3).

To, co bylo stvořeno (to jste vy a já), nebylo stvořeno z věcí, které jsou vidět (to je svět kolem nás). Jinými slovy, to, kým jste, odkud jste přišli a kam chcete jít, má více co do činění s tím, co nevidíte, než s tím, co vidíte.

Nevidíte vítr, ale víte, že existuje. Nevidíte vzduch, ale závisí na něm váš život. Nemůžete vidět naději, radost nebo klid – ale zoufale po těchto věcech ve svém srdci toužíte. Nemůžete vidět Boha, ale víte, že existuje, a vaše srdce touží po tom, abyste byli milováni a Jím plně přijati.

Více než tělo? To se můžete vsadit! Vaše tělo je jen dočasným obydlím pro vaši opravdovou bytost! Bůh dokonce nazývá tělo „stavením“ nebo domem (2. Korintským 5:1)! Prostě tak, jako každou noc svléknete jedno oblečení a obléknete si další příští ráno, jednoho dne opustíte své tělo. Toto nazýváme smrtí, což doslova znamená „oddělení.“ Vaše duše opustí svůj příbytek. V tom okamžiku vaše tělo přestane dýchat a pohybovat se a fungovat, ale vaše skutečné „já“ – vnitřní člověk – bude pokračovat v životě!

Ano, jste mnohem víc než jen tělo! Ano, starejte se o své tělo, dokud jej máte, ale nezaměřujte se jen na to fyzické až do takové míry, že vám unikne to, co nemůžete vidět svýma očima! Jste duše. Máte svědomí. Jste stvoření a jste důležití. Máte hodnotu. Máte věčný účel. Máte Stvořitele, který touží po tom, abyste objevili stopy – abyste dokázali vidět svým srdcem to, co nevidíte očima. On vám dal dostatek informací, abyste si dali dvě a dvě dohromady, a jen čeká, až k němu přijdete osobně.

Na závěr této kapitoly pro vás mám krátký úkol. V Listu Efezským 1:18 je modlitba, která říká následující: „*A tak osvícené oči mysli vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho...*“ Jinými slovy, máte druhou sadu očí – oči mysli a porozumění, a ty mohou, nebo nemusí správně fungovat.

Byli byste ochotni modlit se s upřímným srdcem k Bohu pomocí této jednoduché modlitby, než budete pokračovat ve čtení?

„Bože, chápu a přijímám, že jsem více než jen tělo a že možná toho existuje mnohem víc, co se týče duchovního života, něco, co nevidím a čemu nerozumím. Tak, jak budu číst o těchto věcech, otevřel bys mi oči, umožnil mi porozumět a pomohl mi zjistit, co mi chybí? Chtěl bych upřímně poznat pravdu. Amen.“

KAPITOLA DRUHÁ

Jediná dvě náboženství ve světě

Kolik náboženství na světě existuje? Stovky? Možná tisíce? Pokusit se pochopit všechny různé systémy víry a náboženské struktury jen v Americe může být ohromující. Většina lidí je dostatečně zmatena a frustrována již pouhou snahou zjistit to, čemu která náboženství věří a jakým způsobem se liší.

Ve skutečnosti se zdá, že poslední módou je prostě hodit všechna náboženství do jednoho pytle a říct: „Jsou všechna stejná. Všichni směřujeme na totéž místo – jen pokud věříme!“ I když se to zdá věrohodné a přijatelné, ve skutečnosti to nedává smysl. To, čemu tato náboženství věří, se od sebe velmi liší. Ve skutečnosti některá z nich stojí diametrálně proti sobě v tom, čemu věří. Zní to pěkně, dospět k závěru, že „všechny cesty vedou na totéž místo“, ale tato teorie není pravdivá a nemá zastání v Bibli.

Jak se tedy můžeme prodrat veškerým náboženským „balastem“ a dostat se k jádru věci? Jak můžeme rozeznat pravdu od nepravdy a fakta od fikce? Jak můžeme rozeznat skutečný Boží plán od levné lidské náhrady? Odpověď na tyto otázky je jednodušší, než jste si kdy dokázali představit.

Zpět k mé původní otázce. Kolik náboženství na světě existuje?

Věřili byste, že jen dvě?

Pravdou je, že každé náboženství na světě může být zařazeno do jedné

ze dvou základních kategorií. Když odstraníte všechny vnější aspekty, od malých rozdílů až po hlavní teologické členění, dostanete se k jádru věci poměrně snadno.

Přemýšlejte o tom tímto způsobem. Většina náboženství se shoduje na tom, o čem jsme diskutovali v první kapitole. Většina lidí uznává stvořitele a duchovní svět. Je to ale právě definice tohoto tvůrce a pochopení duchovního světa, kde se začínají odhalovat rozdíly.

Co je ale důležitější, je způsob, jak poznat Stvořitele a jak vstoupit do pokojného „posmrtného života“, jehož pojetí skutečně tyto skupiny od sebe odděluje. Jinými slovy – jak se dostaneme k Bohu a jak se dostaneme do nebe? Tou či onou formou nebo stylem se většina náboženství světa pokouší odpovědět na tyto dvě základní otázky.

Jak tedy můžeme vzít tolik komplikovaných systémů víry a zjednodušit je na dva základní systémy víry?

Dvě slova: KONEJ, nebo DOKONÁNO. Zapamatujte si tato slova, protože na konci této knihy budou velmi důležitá!

Nejprve se podívejme na náboženství typu KONEJ. Tato náboženství jsou ve skutečnosti náboženskými systémy. Jejich ústředním poselstvím je „co musíte udělat, abyste získali Boží souhlas a mohli vstoupit do nebe“. Obecná shoda mezi těmito náboženstvími je taková, že člověk je nějakým způsobem od Boha odloučen a musí něco VYKONAT, aby se k Němu mohl navrátit a být s Ním opět sjednocen. V těchto systémech vystupuje Bůh jako rozzlobený suplující učitel, který je opravdu rozladěný, že se lidé nechovají dobře. Je někde nahoře v nebi, našťvaný na celé lidstvo kvůli tomu, že děláme věci, které ho netěší, a očekává, že všichni budeme napravovat své špatnosti tím, že budeme zase KONAT dobré skutky. Sedí na svém trůnu se sepjatýma rukama a očekává, že lidstvo bude kompenzovat nebo odčítovat svá selhání děláním dobrých skutků nebo dodržováním náboženských tradic.

Definice toho, „co Bůh chce, abychom KONALI“, se velmi liší, a proto máme tolik různých systémů víry, ale jádro neboli podstata jsou stále stejné. Poslání zní jednoduše takto: „KONEJTE.“ Dělejte správné věci, nedělejte špatné věci a Bůh se vám nějakým způsobem odmění tím, že vás přijme do Nebe.

Je to jako mít stejné špagety se sýrem, vařené padesáti dvěma různými způsoby. Podstata a ústřední poselství každého z těchto náboženství jsou totožné: „Bůh je na vás našťvaný, takže byste měli raději začít dělat dobré věci, abyste Ho učinili šťastným!“

V této kategorii KONEJ má každé náboženství odlišný seznam „CO KONAT“ a „CO NEKONAT“. Pro některé je seznam extrémně dlouhý a únavný – vyznávajte své hříchy, buďte pokřtěni, dávejte peníze, buďte biřmováni, oholte si hlavu,

prodávejte květiny na letišti, prodávejte literaturu od domu k domu. Seznam je stejně tak nekonečný, jako je nekonečná lidská představivost. A s každým dalším uplynulým desetiletím se objevují nová náboženství s novými seznamy.

U ostatních systémů je to jednodušší a obecnější – buďte dobří, buďte milí, obecně se snažte převážit své špatné skutky svými dobrými činy.

U některých systémů je seznam podivný a dokonce extrémní – zavádí rituály sebepoškozování, oběti dětí, sebevraždy, vraždy a bolestné formy otroctví nebo pokání.

Základním záměrem a ústředním poselstvím je vždy totéž – musíte si vysloužit cestu k Bohu. Musíte splnit Boží seznam, KONAT, tedy plnit Boží požadavky, utišit Boží hněv a zasloužit si Boží odpuštění. Tyto systémy jsou konečnou formou náboženského otroctví pro miliony lidí na celé planetě. Lidé jsou drženi jako rukojmí strachu a jsou vázáni na složité systémy náboženského chování, o nichž jsou přesvědčeni, že jim zajistí znovupřijetí Bohem a dají jim věčný život.

Náboženství KONÁNÍ se velmi liší ve stylu a struktuře – přicházejí v mnoha různých mutacích, ale všechna se shodují v tom, že přijetí je možné jen na základě výkonu. Bůh zadává úkoly a my lidé jsme pracující otroci. Aby nás Bůh miloval a přijímal, měli bychom KONAT věci, které Ho činí šťastným.

Nejsmutnější věcí u těchto systémů je to, že nabízejí pouze zoufalství a otroctví. Zanechávají lidská srdce s pocitem, že je Bůh nakonec odmítl, a s věčnou nejistotou, jestli „jsem toho udělal dost.“ Charakterizují Boha více jako otrokáře než nebeského Otce a zanechávají ve vašich srdcích odlišný pocit, než je pocit „být blízko Bohu“.

Tyto systémy naplňují srdce neustálými pochybnostmi. Co když mi něco uniklo? Co když jsem nesplnil Boží požadavky? Co když pracuji na špatném seznamu? Co když v mém seznamu chybí nějaký kritický prvek? Byl jsem dost dobrý? Jak dobrý je dost dobrý? Co když jsem nebyl dost dobrý?

Tyto systémy jsou skvělé pro budování bohatých a mocných náboženství, protože zotročují lidi, ale nedělají nic, aby zmírnily vnitřní obavy a naplnily touhy našich srdcí. Nedělají nic pro to, aby uzdravily svědomí a skutečně nám zajistily Boží přízeň. Nedělají nic pro to, aby nás osobně představily milujícímu nebeskému Otci, o kterém mluví Bible.

Víte, ona otázka, kterou si musíme položit, když se podíváme na tyto systémy, zní: „Co řekl Bůh?“ Jaké jsou Jeho pokyny týkající se obnovy vztahu k Bohu a možnosti žít život s Ním?

Jen velmi málo lidí si to uvědomuje, ale abyste mohli přijmout některé z náboženství KONÁNÍ, musíte v podstatě zahodit ústřední učení Bible!

Podívejte se sami na následující verše z Písma a zvažte, co vám Bůh říká...

„Ne z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podle milosrdenství svého...” (Titovi 3:5). Jinými slovy, nemůžete získat Boží přízeň tím, že budete dělat dobré skutky.

Na jiném místě Bůh říká: *„Protož z skutků zákona nebude ospravedlněn žádný člověk před obličejem jeho; ...”* (Římanům 3:20). Říká: *„Nemůžete se ospravedlnit před Bohem konáním dobrých skutků.”*

Zde je další příklad: *„Tomu pak, kdož nečiní skutků, ale věří v toho, kterýž spravedlivého činí bezbožníka, bývá počtena víra jeho za spravedlnost, ...”* (Římanům 4:5). V tomto verši Bůh doslova říká, že nemůžete dělat dobré skutky, abyste získali Boží přízeň.

Jak jasněji to může Bůh říci než takto: *„Vědouce, že nebývá člověk ospravedlněn z skutků zákona”* (Galatským 2:16).

Bůh dále říká, že Jeho přízeň si nelze zasloužit. V Listu Efezským 2:8–9 říká, že spasení jsme na základě své víry *„Nebo milostí spasení jste skrze víru, (a to ne sami z sebe, darť [„darť”, tzn. „darť”] jest to Boží), ne z skutků...”* Přemýšlejte o tom! *„Ne na základě skutků.”*

Co to znamená?

Zcela jednoduše – na naší planetě neexistuje seznam KONEJTE, nebyl vynalezen žádný náboženský systém, který by vám dopřál alespoň trochu Boží přízně nebo vás přiblížil k Jeho přítomnosti.

Teď vím, co se vám honí hlavou. „Jak je to možné?” Určitě přece mohu potěšit Boha konáním dobra! Vydržte chvíli. Dobrý život má své místo, ale pamatujte si, že mluvíme o tom, jak přijít k Bohu a mít k němu vztah. Mluvíme o obnovení vztahu neboli návratu k Němu. Nemluvíme o všech těch okrajových výhodách, jako být čestní, žít dobrým životem a dávat na charitu. Pokládáme si tuto otázku: Mohu tím, že „dělám tyto věci”, získat přízeň u Boha? Pokud je udělám, schválí mi to, přijme mě, odpustí mi nebo mě bude více milovat?

Většina náboženství říká: „Ano, ... pokud dále budete konat podle našeho seznamu.”

Bůh vám svými vlastními slovy říká opak: *„Ne z skutků spravedlnosti, kteréž bychom my činili, ale podle milosrdenství svého...”* (Titovi 3:5). Bůh znovu a znovu v Bibli říká: *„Nemůžete si vysloužit cestu ke mně. Nemůžete KONAT nic pro to, abyste získali Moji přízeň nebo si zasloužili Moje přijetí.”* Možná jedním z nejtvrdších způsobů je to napsáno v Izaiášovi 64:6: *„Ačkoli jsme jako nečistý my všickni, a jako roucho ohyzdné všechny spravedlnosti naše. Pročež pršíme [„pršíme”, tzn. „vadneme/bledneme”] jako list my všickni, a nepravosti naše jako vítr zachvacují nás.”*

V tomto verši Bůh říká: „Existuje něco, co nás tak velmi odděluje, že i naše nejlepší chování je zbytečné.“ Dobré chování nefunguje jako řešení problému, který nás odděluje od Boha. Budeme o tom mluvit později, ale prozatím musíte pochopit, že Bůh nám nikdy neříká, že získání Jeho spásy je závislé na našem výkonu.

Můžeme to shrnout takto: „KONÁNÍ“ na tento problém nestačí. Nikde v Bibli není ani jeden verš, který by nás učil, že Bůh nás více přijímá a odpouští nám naše hříchy, když KONÁME správné věci. KONÁNÍ dobrých skutků není cestou, jak si získat přízeň Boha.

Proč? Bůh totiž není ani tak znepokojen tím, jak se chováme, jako tím, kým jsme. Nemá obavy o svou nadvládu nad námi, ale o to, jaký máme spolu vztah. Není nadšen chladným náboženstvím. Chce blízký vztah. Vztahu nedocílíme KONÁNÍM. KONAT můžeme pouze své povinnosti.

K této myšlence se vrátíme v další kapitole, ale nejdříve se podívejme na další zmíněné slovo – DOKONÁNO.

DOKONÁNO. Dokončeno. Kompletní. Úplné. Ukončené. Hotovo. Dokázáno. Splněno. Přivedeno k dokonalosti. Jaké to skvělé slovo!

Ačkoli většina náboženství světa zapadá do kategorie KONAT, stále existuje kategorie DOKONÁNO!

Skutečným poselstvím Bible je DOKONÁNO. Jinými slovy, vše potřebné k tomu, abyste se navrátili k Bohu a byli uvedeni do věčného života s Ním, již bylo DOKONÁNO.

Když Ježíš visel na kříži, řekl tato slova: „*Dokonánoť jest.*“ (Jan 19:30). Tato věta doslovně znamená „zaplacen v plné výši“. DOKONÁNO.

To byla některá z posledních slov, jež pronesl před smrtí. V tu chvíli se v Jeruzalémě stalo něco úžasného. V chrámu – budově symbolizující Boží přítomnost – se nacházela zástěna, která oddělovala nejsvatější místo, ve kterém se Bůh zjevoval, od vnějších viditelných částí. Ve chvíli, kdy Ježíš zemřel, byla tato zástěna zázračně roztržena vejpůl shora dolů – jako symbol otevření přístupu k Bohu pro všechny.

Najednou jako by to, co oddělovalo Boha od člověka, bylo nyní zcela odstraněno, a Bůh vyzval celé lidstvo, aby přišlo přímo k Němu! Byl to Bůh, který řekl celému lidstvu „DOKONÁNO!“

DOKONÁNO znamená: „Už není co KONAT.“ Cena byla zaplacená. Dluh je odpuštěn. Smíření je kompletní. Pokud se pokoušíte něco získat, KONAT něco pro to, abyste to obdrželi, pak ztrácíte čas. Už je to DOKONÁNO. Nebo slovy Ježíše na kříži: „*Dokonánoť jest.*“

Přemýšlejte o tom tímto způsobem. Představte si, že jste pro svou rodinu připravili nádherný vánoční den. Uspořili jste, nakoupili, zabalili dárky, vyzdobili domácnost a provedli všechny přípravy. Představte si, že vaše děti o Štědrém večeru utíkají dychtivě dolů po schodech, aby oslavily Vánoce, ale místo aby se posadily a rozbalily dárky, začnou horečně plnit své povinnosti k vám. Začnou uklízet garáž, umývat auto, mýt nádobí, leštit vaše boty a cokoli jiného, co je napadne. Kromě srdečního infarktu, který by se o vás asi pokoušel, byste pravděpodobně byli i zklamaní! Zastavili byste je a zeptali se: „Děti, co to děláte? Teď není čas na dobré skutky, je čas na rozdávání dárků!“

Předpokládejme, že jejich odpověď by zněla takto: „Tati a mami, uvědomily jsme si, že si nezasloužíme vaše dary, a proto jsme se rozhodly si je zasloužit. Rozhodly jsme se vám sloužit a dělat vše pro to, abychom si zasloužily vaši laskavost.“

Co byste udělali? Pravděpodobně byste jim vysvětlili, že je to zbytečné! Řekli byste svým dětem, jak velmi těžké bylo spořit, chodit po nákupech a kupovat dárky. Nechcete, aby vám sloužily (přínejmenším ještě ne teď), a jen si chcete užít Štědrý večer a dát jim své dary – tyto bezplatné projevy lásky.

Toto je Boží poselství pro lidstvo. „Dokud se zaměstnáváte KONÁNÍM, uniká vám to, co už jsem DOKONAL.“ Dárek je zakoupen, stůl je připraven, není třeba nic dalšího dělat! Všechny přípravy byly vykonány. *„Poděť se, a poukažme sobě...“* Jeho pozvání vám určené není „KONEJ pro mě“, ale naopak „Pojď ke mně“.

Takže při všech těch náboženstvích na světě existují ve skutečnosti jen dvě? Přesně tak. Jen dvě.

KONEJ, nebo DOKONÁNO.

Tady je další způsob, jak to říct: náboženství, nebo vztah. Zavádí snad Bůh systémy, které k němu vedou, nebo si přeje něco osobnějšího – vztahového? Možná ta skutečnost, že nám říká, abychom ho nazývali Tatínkem nebo Otcem, by mohla situaci trochu osvětlit. Chce s vámi vztah. Blízké vztahy nejsou produktem KONÁNÍ, ale spíše produktem BYTÍ nebo NÁLEŽENÍ.

Protože jste více než jen tělo a máte svého Stvořitele, jaký způsobem můžete tohoto Stvořitele poznat? Jaké jsou Jeho odpovědi na tyto dvě otázky: Jak mohu dojít k Bohu? a Jak se dostanu do nebe? Jeho odpovědi v Bibli jsou jasné.

Nemůžete si zasloužit cestu do Nebe. Nemůžete KONAT nic, abyste se tam dostali. Nemůžete si vysloužit cestu do Boží přítomnosti. Bůh chce více

než „vztah mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem“. Chce víc než chladné náboženství. Chce navázat vztah.

A to, co je nejdůležitější, je, že vše, co bylo potřeba k uzavření oné mezery mezi vámi a Bohem, již bylo DOKONÁNO. Není nic víc, co můžete KONAT, abyste si zasloužili Jeho přízeň nebo získali Jeho spásu.

Ve světě tedy opravdu existují jen dvě náboženství. KONEJ a DOKONÁNO. Jste ve stavu KONÁNÍ? Jste uvěznění v systému výkonnosti a myslíte si, že směřujete správným směrem? Snažíte se zasloužit si cestu k Bohu?

Často lidem dávám tuto otázku: „Kdybyste dnes zemřeli, šli byste do nebe?“ Zajímavé je, že většina lidí říká: „Ano, myslím, že ano.“ Když se zeptám: „Proč?“, odpoví něco takového: „Protože se snažím být dobrým člověkem a snažím se dělat dobré skutky.“

Víte, co tím říkají? KONÁM. Přátelé, nacházíte se ve stavu KONÁNÍ? Pokud ano, minuli jste hlavní poselství Bible. Pokud důvěřujete systému náboženství založenému na výkonu, chybí vám poznání skutečného Božího způsobu, jak k Němu dojít.

Co byste na tuto otázku odpověděli? Do čeho vkládáte svoji víru? KONEJ, nebo DOKONÁNO? Máte náboženství, nebo máte vztah?

Mimochodem, díky, že jste vydrželi číst až sem. Máme za sebou asi dvacet stránek a dalších asi osmdesát před sebou. Teď už víte, že jste něčím více než jen tělem, a že Boží pokyny, abyste Ho poznali, nezahrnují KONÁNÍ.

Pojďme dále. Následující kapitola obsahuje několik dobrých zpráv, které jste pravděpodobně nikdy neslyšeli...

KAPITOLA TŘETÍ

Jak se dozvědět, kam jdete

Pochopení skutečnosti, že jste více než jen tělo, ve vás zanechává jednu nepříjemnou otázku. Co se stane s tím zbytkem mne samotného, když moje tělo zemře? Zůstanu snad „viset“ někde tady na Zemi, abych strašil lidi? Budu snad reinkarnován do jiné formy života? Půjdu do očistce v pokračující snaze zasloužit si cestu do nebe?

Každý má nějaký názor, ale názory nejsou tím, na co by měl člověk vsadit svůj věčný osud. Opět se musíme obrátit na Bibli, abychom na tyto otázky odpověděli a přesvědčili se, co Bůh vlastně říká. Ano, Bible říká, že naše skutečné „já“ bude dále někde žít poté, co vaše tělo zemře.

V Listu Židům 9:27 je napsáno: *„A jakož uloženo lidem jednou umřítí, a potom bude soud...“*. Jednoduše řečeno, každý umírá jen jednou a pak staneme před Bohem, kde bude určen náš konečný a věčný osud.

Co Bible říká o tom, „kam“ půjdeme, budeme probírat v pozdější kapitole, tak mějte prosím strpení. Prozatím chci, abyste tuto otázku prostě zvážili. Chtěli byste vědět, kam směřujete poté, co zemřete? Kdyby existoval způsob, jak se s jistotou dozvědět, kde strávíte věčnost, chtěli byste to znát?

To je právě ta potíž s náboženstvími typu „konejte“. Ta vám totiž přinášejí pochybnosti namísto jistoty. Uvězňují vás v systému nejistoty. Nechají vás uvažovat: „Stačí to, co jsem již vykonal? Konám to správné? Dělán to dobře?“ Nakonec vám nezbuze než se zamyslet: „Kam opravdu mířím?“

Nedávno jsem o těchto věcech mluvil s jednou sousedkou. Je to milá paní žijící slušným životem ve šťastném domově a s náboženskou minulostí. Přesto, když jsem se jí zeptal, jestli si je jistá, že míří do nebe, její nejlepší odpověď bylo „Já v to doufám!“ Pak se na její tváři objevil udivený výraz a jednoduše řekla: „Je možné to vědět s jistotou?“

Možná o tom teď sami přemýšlíte. Je možné to vědět s jistotou?

Přátelé, mám pro vás dobrou zprávu, o této otázce není nutné spekulovat. Ve skutečnosti Bůh ani nechce, abychom spekulovali nebo se báli o svoji věčnost. Opravdu si přeje, abychom věděli, kam směřujeme! On zašel velmi daleko, aby vám dal příležitost získat jistotu, že o váš věčný osud je postaráno.

Chci vám ukázat verš, který jste pravděpodobně nikdy neviděli. Většina náboženských systémů se mu vyhýbá. Najdete ho v Prvním listu Janově 5:13: *„Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jménu Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život...“* Zaregistrovali jste to? Bůh říká: *„...abyste věděli, že máte věčný život...“*!

Přemýšlejte o tom chvíli. Dejte tomu nějaký čas. Uvažujte o tom. Bůh chce (o tom není pochyb), abyste věděli, kam jdete. Nechce, abyste tápali, strachovali se, měli pochybnosti nebo cítili lítost. Chce, abyste to věděli. To je velmi důležitý verš!

Nyní přemýšlejte o této otázce. Víte, kam jdete? Možná doufáte. Možná uvažujete jako optimisté. Možná máte dobrou představu o tom, kam jdete, ale VÍTE to?

Slovo VĚDĚT znamená mít úplnou jistotu a porozumění. Odstraňuje pochybnosti, váhání nebo otázky. Spoléhá se na fakta, místo aby bojovalo s pochybnostmi. Věří pravdě, místo aby se trápilo strachem.

Jaké jsou důsledky tohoto „vědění, kam jdete“? Jak by toto poznání změnilo váš život?

Tak v první řadě by to úplně odstranilo strach ze smrti! To je možná ta největší příčina strachu na světě, a tak by takové poznání mohlo zcela odstranit veškeré pochybnosti. Už nemít strach! Tak, jak říká Bůh ve Druhém listu Timoteovi 1:7: *„Nebo nedal nám Bůh ducha bázně, ale moci, a milování, a myslí způsobné.“* Boží plány pro vás vytvořené nezahrnují strach, ale spíše zdravou mysl a ducha moci a lásky.

Za druhé by to celému vašemu životu propůjčilo jinou perspektivu. Pro něco byste žili – připravovali se na něco většího, než je život – těšili byste se na něco, co nekončí smrtí, ale pokračuje. Stručně řečeno, měli byste naději!

Přátelé, někam dál jistě půjdete! A Bůh nechce, abyste měli jakékoliv pochybnosti o tom, kam se vydáte. Chce, abyste v této záležitosti měli jasno. Chce, abyste našli klid v tom, co VÍTE. Chce, abyste si byli jistí, co se s vámi stane, až zemřete.

Chce, abyste VĚDĚLI, že máte věčný život. Možná jste tento verš nikdy neviděli.

Možná vám nikdo nikdy neřekl, že existuje způsob, jak se zbavit strachu a pochybností, které trápí tolik lidí, co se týče otázky smrti. Doufám, že je to natolik dobrá zpráva, že budete pokračovat ve čtení... Ten příběh bude jen lepší a lepší. Ale dovolte mi, abych vás upozornil, že je tu i několik špatných zpráv, do kterých se musíme pustit dříve, než se dostaneme k těm nejlepším zprávám, tak mějte prosím trpělivost!

KAPITOLA ČTVRTÁ

Vrozená vada

„Myslíš si, že jsem špatný člověk?“ Julie se zeptala s velkým váháním – téměř jako by ve skutečnosti nechtěla slyšet odpověď. Studoval jsem tehdy vysokou školu, pracoval jsem v restauraci a ona byla moje kolegyně. Vůči mé víře byla velice kritická, dokonce se mi až vysmívala.

Několik nocí před tím, okolo zavírací hodiny, přišla do restaurace zcela opilá. Poté, co zákazníci odešli, začala s hněvem hlasitě útočit na mou víru – doslova proklínala Boha a posmívala se mi, jak jsem hloupý, že v Něj věřím.

Nyní, jen o pár nocí později, když jsem právě uklízel, mě doslova ohromila, když mě zastavila při luxování a zeptala se, jestli „si myslím, že je špatným člověkem...“.

Abych byl upřímný – všechno ve mně toužilo odpovědět: „Máš za to, že můžeš proklínat mého Boha, zesměšňovat moji víru, a já si přesto budu myslet, že nejsi špatný člověk?“ Ale to by bylo soudící, arogantní a dokonce pokrytecké. Byl by to sebeobranný mechanismus, ale ne to, co opravdu potřebovala slyšet.

Většina lidí má tendenci v hloubi srdce věřit, že jsou dobří – dokonce dost dobří na to, aby si vysloužili příznivou věčnost. Kromě toho, když se pokusíte někomu říct o jeho selhání, je (pro kohokoli z nás) typickou reakcí obrana. My skutečně chceme věřit, že jsme docela dobří.

Přesto jsem nikdy nepotkal nikoho, kdo by chtěl zajít až tak daleko, aby řekl, že je dokonalý. Zajímavé, že? My nejdeme až tak daleko, abychom tvrdili, že jsme dokonalí, ale zároveň nechceme být nazýváni špatnými. Někým způsobem jsme si, my lidé, svévolně vytvořili tuto šedou zónu, která by se dala nazvat „ne tak špatní.“

Tato šedá zóna utiší svědomí v podstatě každému, protože si všichni určíme své vlastní mezníky a standardy a vždy je tu někdo „horší“ než „my“, s nímž se porovnáváme. Obvykle argumentujeme tím, že jsme „docela dobří“, pokud můžeme poukazovat na někoho, kdo je horší než my! Je to jako podivná malá hra, kterou hrajeme, abychom sami sebe přesvědčili, že mezi námi a Bohem je vše v pořádku.

V tu chvíli v restauraci Julie chtěla, abych řekl: „Neboj se Julie, vím, že máš své chyby, ale ne, nejsi špatná.“ Koneckonců, se všemi svými chybami, kdo jsem já, abych ji kritizoval, že?

Bylo patrné, že její otázka je něčím víc než jen povrchním znepokojením. Opravdu ze srdce se toužila dozvědět, co si myslím o jejím vztahu s Bohem.

Chcete vědět, co jsem jí odpověděl? Řekl jsem jí to, co říká Bible.

„Julie, nejsi taková jen ty... Všichni jsou špatní, i já jsem špatný.“

Teď, než se rozzlobíte a hodíte tuto knihu do koše, dopřejte mi ještě chvíli.

Její první odpověď byla: „No tak, přestaň mi kázat, chci vědět, co si opravdu myslíš...“ Upřímně jsem řekl: „Julie, všichni jsme špatní. Já jsem špatný, ty jsi špatná – nikdo není dokonalý!“

Přátelé, nemusíte se považovat za „příliš špatné“ nebo „opravdu špatné“, nyní však víte stejně dobře jako já, že také nejste dokonalí. Co to pro nás znamená? Jak Bůh pohlíží na tuto nedokonalost a kam nás to staví z Jeho pohledu? Jaké jsou důsledky našich „nedokonalostí“ ve světle věčnosti a toho, kam odcházíme po smrti?

To jsou vážné otázky, Bible však na všechny velmi jasně odpovídá. Toto její poslání není ani tak skryté, jako spíš ignorované nebo přepsané tak, aby sloužilo lidským náboženským cílům. Když Bibli chápete přesně tak, jaká je, tak, jak Bůh zamýšlel, abychom ji chápali, vše dává smysl!

Co tedy říká Bůh? Jsme opravdu „všichni špatní“? Možná se už sami v mysli bráníte, když tato slova čtete. Nezapomeňte, že dobré zprávy jsou stále před námi, takže buďte ochotni odstranit či vypnout svůj sebeobranný mechanismus a naslouchejte Bohu s otevřeným srdcem. Tady je to, co On říká o vás a o mně – a koneckonců i o všech ostatních lidech.

V Listu Římanům 3:23 říká: *„Všichniť zajisté zhřešili, a nemají slávy Boží.“* a jen o pár veršů dříve praví: *„Že není spravedlivého, ani jednoho“* (Římanům 3:10). Jednoduše řečeno – nikdo není dokonalý. Nikdo z nás nedosáhne Boží slávy nebo dokonalého Božího měřítka.

Ačkoliv bychom mohli být schopni argumentovat, že jsme lepší než kdokoli jiný, my všichni jsme tak daleko od Boží dokonalosti, že drobné rozdíly mezi námi přestávají být důležité.

Přemýšlejte o tom tímto způsobem. Co kdyby nám Bůh přikázal vyskočit na Měsíc? Možná dokážete skočit výš než já a já zase možná budu schopen vyskočit výš než moje pětiletá dcera, ale nakonec stejně nikdo z nás nedosáhne cíle.

To je přesně to, co má Bůh na mysli, když říká, že nikdo z nás „nedosahuje slávy Boží.“ Všichni jsme natolik vzdáleni od Jeho slávy, že i nepatrný rozdíl mezi naší dobrotou a dobrotou (nebo špatností) jiných je z Božího pohledu bezvýznamný.

Jednoduše řečeno, Bůh říká lidskému pokolení: „Máte problém. Hřešíte. Jste nedokonalí. Jste daleko od mé slávy. Jste hříšní.“

V další kapitole zjistíme, proč je to takový problém, ale nejprve musíme být ochotni si přiznat, že tento problém opravdu existuje. Pro některé lidi to představuje opravdu velikou překážku.

„Já prostě nejsem špatný člověk,“ polemizujeme. V porovnání k někomu jinému nemusíme být tak špatní, ale Bůh nás neporovnává s jiným člověkem. Boží měřítko je vyšší než to naše. Používá Svoji vlastní dokonalost – Svoji vlastní slávu jako měřítko. Bez ohledu na to, jak dobří si myslíme, že jsme, v porovnání s Božími standardy jsme všichni velmi špatní.

Pokud je měřítkem obruč basketbalového koše ve třímetrové výšce a vy dokážete vyskočit dostatečně vysoko, abyste se jí dotkli, pak jste dobrý skokan. Jestliže je však měřítkem Měsíc a vy zvládnete vyskočit jen do výšky tří metrů, pak už váš skokanský výkon není nic moc.

Teď si asi říkáte: „Kdo by ale dokázal vyskočit až na Měsíc? To je nemožné!“

Přesně tak! Je to nemožné.

Dokážu si představit, o čem přemýšlíte: „Chcete snad říct, že na nás Bůh používá nemožné měřítko?“

Ano, to je to, co podle Svého vlastního Slova dělá. Chce po nás dokonalost. Proč by však po nás chtěl dokonalost, když ví, že je pro nás nemožné dosáhnout této úrovně, tohoto standardu?

Existuje pouze jeden závěr. Aby nám pomohl pochopit, že nejde o KONEJTE, ale o DOKONÁNO. Nejde o to, skákat dostatečně vysoko, je třeba si přiznat, že tak vysoko nemůžeme vyskočit, a musíme věřit, že někdo mocnější než my nás vyzvedne dostatečně vysoko!

Představme si, že by po nás Bůh doslova požadoval, abychom skočili na Měsíc, a tak se dostali do nebe. Zkusili byste to? Byli byste zoufalí, nebo byste žádali o zázrak? Jedna věc je jistá – okamžitě byste došli k závěru, že se tam nemůžete dostat sami.

Přátelé, právě o tom hovoří Bible, když Bůh říká: „*Není zajisté člověka spravedlivého na zemi, kterýž by činil dobře a nehřešil.*“ (Kazatel 7:20). Říká, že kvůli našim hříchům a naší nedokonalosti jsou i naše dobré skutky v Jeho očích jen marností, protože naše hříchy nás od Něj doslova oddělují. „*Ačkoli jsme jako nečistý my všickni, a jako roucho ohyzdné všecky spravedlnosti naše. Pročež přšíme jako list my všickni, a nepravosti naše jako vítr zachvacují nás.*“ (Izaiáš 64:6). Bůh chce, abychom přijali tento závěr, že se k Němu nemůžeme dostat na vlastní pěst!

Bůh říká, že mezi námi je velká vzdálenost – vzdálenost způsobená naší nedokonalostí. Již jsme dospěli k závěru, že konání dobrých skutků tuto mezeru nepřeklene. Konáním dobrých skutků nemůžeme zaplatit za ty špatné o nic víc, než jak bychom „nepoužíváním své karty Visa“ mohli vyrovnat předchozí dluh na téže kreditní kartě. Být dobrým člověkem nesmaže to špatné ani žádným způsobem neodčiní hřích, který jsme spáchali.

Bůh říká lidskému pokolení: „Co se týče vašeho vztahu se mnou, jsme odděleni. Jste moc hříšní a již jste se tak narodili.“

V Žalmu 51:7 nám doslova říká, že jsme se s vadou již narodili: „*Aj, v nepravosti zplozen jsem, a v hříchu počala mne matka má.*“ Jinými slovy, od

chvíle, kdy jste byli počati, byla již hříšnost ve vaší duchovní genetice. To není, jednoduše řečeno, problém s výkonem nebo problém s chováním. To není problém konání, je to problém bytí.

Jsem požehnaný, že mám tři děti. Možná tomu budete jen těžko věřit, ale já jsem úmyslně žádné z nich neučil hřešit. A přesto, ještě než dovedly mluvit nebo chodit, byli schopné být sobecké. Krátce nato dokázaly neuposlechnout, projevit špatnou náladu a dokonce mít záchvaty vzteku. Jen za pár let svého života už uměly lhát, prát se, hádat se, a dokonce i ubližovat ostatním. Jestli jsme je neučili hřešit, odkud to všechno vzešlo?

Odpověď se nachází v Listu Římanům 5:12: *„A protože jakož skrze jednoho člověka hřích na svět všel a skrze hřích smrt, a tak na všechny lidi smrt přišla, v němž všickni zhřešili.“* Jednoduše řečeno, hřích je v nich stejně tak, jako je v každém muži a ženě na této planetě. Je v nás. Je v naší duchovní pokrevní linii. Od kolébky má každý z nás přirozenou tendenci dělat to špatné. Musíte ale pochopit, že je to více než jen „dělat to špatně.“ Kdyby to byl problém chování, pak by to bylo možné napravit dobrým chováním. Bůh ale jasně říká, že dobré chování nemůže tento problém opravit. Je to stav bytí. Hřích je v nás jako smrtící nemoc. Je to doslova naše duchovní vrozená vada od Adama a Evy, prvního muže a ženy, od chvíle, kdy se rozhodli zhřešit.

Ano, přátelé, ať se vám to líbí nebo ne, narodili jste se duchovně vadní. Narodili jste se s ohromnou duchovní vrozenou vadou, díky které jste nedokonalí před Bohem a doslova od Něj oddělení, stojíce proti němu. Takto je to popsáno v Listu Efezským 2:1: *„I vás obživil mrtvé v vinách a hříších, ...“*

K tomuto verši se vrátíme později, ale všimněte si jeho poslední části – byli jsme „mrtví v vinách a hříších“. Pamatujte, že slovo smrt znamená doslova „oddělení“. Vy a já jsme přirozeně oddělení od Boha – mrtví před Bohem – kvůli své hříšnosti.

Vím, že to není to, co vám o vás říká dnešní psychologie. Není to to, co chcete slyšet, ale popíráte, že jste nedokonalí? Jste schopni akceptovat tuto skutečnost, že nejste dostatečně dobří a že vaše vrozená duchovní vada způsobila ohromnou propast mezi vámi a vaším Stvořitelem?

Zní to jako docela špatné zprávy, ale někdy musíte přijmout špatné zprávy, než budete moci využít ty dobré!

Co kdybyste měli léčitelnou formu rakoviny? Chtěli byste znát tuto špatnou zprávu, aby vám váš doktor poté mohl sdělit i tu dobrou zprávu? Nechtěli byste snad slyšet: „Máte rakovinu ... ALE ... máme lék!“?

Než budete moci poznat Boží lék, musíte přijmout Jeho diagnózu. Boží diagnóza je jednoduchá. „Narodili jste se s duchovní vadou a nejste schopni

dosáhnout Mého dokonalého standardu. Musí se stát něco nadpřirozeného, abyste mohli být přivedeni zpět ke Mně. “

Proč je tato vrozená vada tak obrovským problémem? Proč nemůže Bůh přimhouřit oči nad našimi nedokonalostmi a jít dál?

Dobrá otázka, pojďme zjistit Jeho odpověď...

KAPITOLA PÁTÁ

Jediný pro Boha přijatelný způsob platby

Mám kreditní kartu Discover, kterou používám ve vzácných případech na vánoční nákupy, rodinné dovolené nebo na něco, co chci nebo potřebuji.

Představte si, že bych nebyl opatrný a nerozvážně zaplatil touto kartou nákupy v hodnotě 5 000 dolarů. O měsíc později by do mé poštovní schránky dorazil výpis s výčtem mých závazků a vysvětlením mých možností splátek.

Představme si, že namísto splácení dluhu zavolám zákaznický servis a budu vysvětlovat, že jsem tyto nákupy nechtěl udělat, že je mi to opravdu líto a že se v budoucnu polepším. Bude tím můj dluh splacen? Samozřejmě že ne. (Nicméně nebylo by to hezké?)

Dobře, zkusme něco jiného. Co když zavolám zákaznický servis a budu prosit a žadonit, aby mi můj dluh odpustili? To by mělo stačit, ne? Myslím, že ne.

Ach, jak jsou tito lidé ze společnosti Discover malicherní a jak dbají na právo, nemyslíte? Rozhodně by měli být milosrdnější a více odpouštět. Tohle přece není fér!

Přátelé, to, jak přemýšlíme, je zjevně chybné. Není to tak, že lidé ze společnosti Discover nejsou milosrdní, trpěliví nebo milí – je to tak, že spravedlivě a správně očekávají korektní vyrovnání mých závazků.

Mluvil jsem s mnoha lidmi, kteří mi řekli: „Žádám Boha o odpuštění hříchů každý večer, než jdu spát.“ Jiní říkají: „Pravidelně vyznávám své hříchy knězi nebo Bohu.“ Jiní zase říkají: „Platím za své hříchy tím, že konám dobro.“

Přátelé, skutečnost je taková, že Bůh ze své vůle „neodpouští hříchy“ ani

„nevymazává následky hříchů“ o nic víc, než by společnost Discover ze své vůle vymazala můj dluh jen proto, že jsem o to požádal.

Ne, společnost Discover mi určila konkrétní způsob vyrovnání závazků. Kromě tohoto způsobu úhrady nic jiného můj dluh na této kartě nevymaže. To není nefér nebo nespravedlivé. Právě naopak, je to rozumné. Je to spravedlivé a správné. Nemohu jim zaslat omluvu, dárkový koš nebo poukázku do supermarketu. Musím použít jediný možný způsob splacení dluhu – peníze. To je zavedený standard a praxe finanční společnosti Discover. Nebudu se s nimi o tom dohadovat, jen akceptuji a dodržuji jejich stanovené podmínky.

Stejně tak Bůh stanovil způsob platby za hřích. Ano, za hřích se platí. Proč? Protože Bůh je spravedlivý a dobrý. Dobrý Bůh by nikdy nedovolil, aby něco tak hrozného, jako je hřích, nekontrolovaně navždy pobíhalo časem až na věky. Ne, dobrý Bůh by se s hříchem jednou provždy vypořádal tak, abychom od Něj nakonec mohli být věčně osvobozeni. Víte, Boží dobrota přímo vyžaduje, aby On zasáhl proti něčemu tak ničivému, jako je hřích.

Takže dlouho předtím, než jsme se já i vy narodili – dlouho před stvořením světa – Bůh určil trest – platbu za hřích. O tom není třeba diskutovat. Je to spravedlivé a férové – a ano, je to dokonce dobré ve světle strašlivé síly a destrukce, která přichází s hříchem. Jaký je trest?

V Listu Římanům 6:23 Bůh říká: „*Nebo odplata za hřích jest smrt...*“ Smrt. Vypadá to jako vysoká cena, že? Špatně se to poslouchá? Pojdme se nad tím ještě jednou zamyslet.

Proč by dobrý Bůh nechal hřích žít? To by bylo nekonečně horší, než kdyby například soudní systém USA umožňoval vraždu a chaos. Pokud by americký soudní systém taková zvěrstva přijal, nebyl by to „dobrý systém“. A co víc, kdyby Bůh dovolil hříchu a zlu pokračovat na věky, nebyl by dobrým Bohem.

Ne, Jeho dobrota vyžaduje, aby jednal. Jeho spravedlnost vyžaduje platbu a dlouho předtím, než jsme vy nebo já přišli na svět, Bůh určil, že existuje pouze jediná možná platba za hřích – existuje pouze jedno přijatelné řešení pro něco tak smrtícího a ničivého. Smrt.

Hřích musí zemřít. Smrt musí zemřít. Tyto věci, které jsou tak zlé a ničivé, musí čelit jedinému spravedlivému konci – jedinému přijatelnému výsledku, musí být uzamčeny ve finálním vězení. Hřích je tak špatný, že Bůh jednou provždy určil, že „hřích musí zemřít“.

Dokážete v tomto rozsudku smrti rozeznat projev Boží dobroty a lásky? Bůh odmítá dopustit, aby nás to, co je škodlivé, navždy trápilo. Na to nás příliš miluje. Jeho dobrota je příliš dobrá. Nemůže dovolit, aby hřích pokračoval v ničení světa.

Představte si, že ve vašem bytovém domě žije vrah. Tento vrah zabíjí

podle libosti a nemá žádné preference, co se týče jeho obětí. Zabíjí muže, ženy a děti bez varování a lítosti.

Představte si, že víte, kdo to je, zavoláte na policii a zjistíte, že oni už ale vědí, kdo je vrah. Představte si, že se rozhodli nechat ho pokračovat v zabíjení. Žádný trest. Žádné stíhání. Žádná spravedlnost. Představte si, že vám policejní vyšetřovatelé řeknou: „Rozhodli jsme se, že v tomto případě dáme najevo svou dobrotu. Milující policejní oddělení by nikdy nikoho neposlalo do vězení...”

Byli byste pobouřeni! Udělali byste cokoli, abyste se ujistili, že se tento muž dočká spravedlnosti a ve vaší komunitě se obnoví klid a bezpečí!

Slyšeli jste někdy někoho říct: „No já prostě nemůžu uvěřit, že by milující Bůh stvořil peklo.“ nebo „Nevěřím, že by milující Bůh někdy odsoudil hřích.“? Přátelé, jak by mohl milující Bůh nedělat nic se všemi těmi strašnými věcmi, které v životě existují? Jak by mohl milující Bůh přimhouřit oko nad hříchem a nic s tím neudělat?

Nemůže. Neudělá to.

Bible velmi jasně učí, že až skončí čas, Bůh nakonec pronese soud nad hříchem a smrtí. Bude požadovat finální úhradu a přijme pouze jednu formu platby za hřích – smrt.

Ve skutečnosti Bůh stvořil finální vězení pro hřích a smrt – místo posledního odpočinku. Nazývá se „ohnivé jezero“. Zjevení Janovo 20:14 hovoří o tomto posledním soudu takto: *„Smrt pak a peklo uvrženi jsou do jezera ohnivého, a toť jest smrt druhá.“*

Přátelé, toto není zlé, nespravedlivé nebo nefér. Je dobré, že Bůh pošle hřích a smrt na věčné místo odpočinku!

Nyní se však dostáváme k tomu, co je těžké přijmout. Dovolte, abych vám ještě jednou připomněl, že zde nehledáme „názor člověka“, ale hledáme Bohem deklarovanou pravdu. Snažíme se porozumět jeho podmínkám.

Bible v Matoušově evangeliu 25:41 jasně říká, že Bůh peklo původně nestvořil pro člověka. Bylo určeno pro ďábla a jeho anděly. *„Potom i těm na levici dí: Jděte ode mne zlořečení do ohně věčného, kterýž jest připraven ďáblu i andělům jeho.“* Původním Božím záměrem po vynesení konečného rozsudku o ďáblu a hříchu bylo přivést člověka do věčného, láskyplného vztahu s Ním. Jeho plán se rodí z láskyplného srdce a dobré povahy. Je dokonalý – dokonale milující, dokonale dobrý, ale také dokonale spravedlivý.

Protože Boží soudní systém vyžaduje platbu za hřích – smrt, a protože jsem se narodil s vadou – s hříchem kolujícím v mém duchovním krevním řečišti, stojím teď před velmi závažnou situací.

Jako hříšník mám hříšný dluh, který musí být splacen. Za svůj hřích zaplatím minimální mzdu – podle zákona Boží spravedlnosti, který vyžaduje platbu. Hřích nyní stojí mezi mnou a Bohem. Zatímco mě Bůh miluje, hřích nenávidí. Kdyby nechoval nenávist ke hříchu, nemohl by mě milovat. Představte si, že váš bližní má rakovinu. Nebudete milovat jak svého příbuzného, tak i zároveň jeho rakovinu. Pokud máte rádi svého příbuzného, tak budete nenávidět rakovinu a budete mít touhu ji odstranit, pokud by to bylo možné. Pokud byste milovali rakovinu, stali byste se nepřítelem svého příbuzného.

Přesně tohle má Bible na mysli, když říká: *„Proto že opatrnost těla jest nepřítelkyně Bohu; ...“* (Římanům 8:7). Ať už cítíte či necítíte vřelost a náklonnost k Bohu, přestože vás velmi miluje, váš hřích vás činí jeho nepřítelem. Au! To bolí. Možná je pro vás těžké se přes tohle přenést, ale právě to je přesné poselství Bible.

Není divu, že si Boží souhlas nemohu vysloužit nebo získat jej konáním dobra.

Hřích stojí v cestě jako obrovský kaňon, který mě odděluje od všeho, co Bůh zamýšlel.

Stručně řečeno, můj hřích mě před Bohem odsuzuje.

Teď mě nechápejte špatně. To neznamená, že mě Bůh nemiluje. K tomu se dostaneme za chvíli. Znamená to jednoduše, že pokud se něco zázračného nestane – pokud Bůh nenajde způsob, jak zasáhnout, budu odsouzen.

I když mě Bůh miluje, nemůže do nebe pustit hřích. Nemůže dovolit, aby hřích žil, a protože je ve mně hřích, je mi předem souzeno zemřít. On ale nechce, abych strávil byt' jen jedinou vteřinu vzdálen od Něho v pekle – nikdy to nebyl Jeho záměr. Ale přesně to se stane, nedojde-li k zázraku.

Za můj hřích musí být zapláceno. To je Boží zákon. Můj hřích musí zemřít. To je Boží milost. Je to jako říkat „rakovina musí být vyléčena“! Co je lékem? Víme, že nejde o to, být dobrý. Bez ohledu na to, jak dobrý nebo nábožný jsem, stále mám v sobě hřích. Vzpomeňte si, že to není problém chování, je to problém bytí. Snaha být dobrý nezaplatí za hřích.

Jen jedna věc je odplatou za hřích. Smrt. Smrt je jedinou schůdnou možností v případě něčeho tak hrozného.

Pokud tedy stojím před Bohem s hříchem zaznamenaným u svého jména – jestliže Mu čelím jako hříšník, existuje pro mě, podle Jeho vlastních slov, jen jeden konečný cíl.

„A vydalo moře mrtvé, kteříž byli v něm, tolikéž smrt i peklo vydali ty, kteříž v nich byli, i souzení jsou jeden každý podle skutků svých. Smrt pak a peklo uvrženi jsou do jezera ohnivého, a toť jest smrt druhá.“ – Zjevení 20:13-14

„Strašlivým pak, a nevěrným, a ohyzdným, a vražedníkům, a smilníkům, a čarodějníkům, a modlářům, i všechněm lhářům, díl jejich v jezeře, kteréž hoří ohněm a sirou, jenž jest smrt druhá.“ – Zjevení 21:8

Ano, toto ohnivé jezero je (podle Bible) skutečné, strašné místo a lidé tam končí kvůli svým hříchům. Není to Boží touha; není to to, co pro vás chce, ale je to místo posledního odpočinku hříchu. Pokud se nestane zázrak, pak tam má namířeno každý, kdo hřeší, protože Bůh je příliš dobrý na to, aby nechal hřích žít.

Dvakrát v těchto verších se Bůh zmiňuje o druhé smrti. Jinými slovy, všichni zemřeme jednou, pak staneme před Bohem, kde bude určeno, zda budeme žít navždy s Bohem, nebo zda zemřeme podruhé. Druhá smrt znamená věčné oddělení od Boha v ohnivém jezeře. Je to konečné – neměnné. To není ono místo, kde Bůh chce, abychom strávili věčnost, ale je to ta jediná možná platba za hřích.

Bůh to v Listu Římanům 5:18 nazývá „odsouzení“: *„A tak tedy, jakž skrze pád jeden na všechny lidi přišla vina ku potupení, ...“*

Přátelé, kvůli svému hříchu stojíme odsouzení před Bohem. Všichni jsme vinni. *„Protož nemůžeš se vymluviti, ...“* (Římanům 2:1). Doslova jsme bez výmluvy. Náš dluh za hříchy musí být splacen. Žádné ale, žádné výmluvy. Hřích musí zemřít.

Protože Bůh je dobrý, protože Bůh je spravedlivý, protože Bůh je láska – musí usmrtit vše zlé. Přesto však, protože mě Bůh miluje, nechce, abych čelil této kletbě. Protože jsem se narodil v hříchu, jsem odsouzen bez ohledu na to, jak dobrý jsem byl.

Je to opravdu strašná situace, že ano?

Ano, existuje zákon o minimální mzdě. Ano, existuje druhá smrt. Ano, vy i já budeme čelit druhé smrti, ledaže by Bůh zázračně zasáhl.

Nemůžeme doskočit na Měsíc. Nejsme schopni dodržet dokonalý Boží standard. Je to nemožné. Máme dluh, který nemůžeme splatit, a akceptován je pouze jeden způsob platby.

Existuje však jedno velmi důležité třípísmenné slovo, v němž spočívá veškerý rozdíl... ALE...

Římanům 6:23: *„Nebo odplata za hřích jest smrt, ALE...“*

Stal se zázrak...

Mohu dostat náhradníka?

Představte si, jaká by byla reakce finanční společnosti Discover, kdybych neustále volal zákaznickou službu a požadoval, aby mi odpustili můj dluh, nebo kdybych jim stále zasílal koše s potravinami a dárkové balíčky jako formu platby. Myslím, že jejich konečné stanovisko by bylo něco jako „zapomeňte na to, uhradte svůj dluh, a pokud nemůžete, pak najděte někoho, kdo může!“

Přemýšlejte o této myšlence. Najděte někoho, kdo *může*. To je ale nápad. Najít někoho, kdo mi může buď dát, nebo půjčit peníze na zaplacení mého dluhu. Koneckonců jim je jedno, kdo dluh zaplatí, prostě chtějí, aby byl dluh uhrazen, ale musí být splacen podle jejich podmínek, ne mých.

Je velmi smutné, že náš svět je plný velmi upřímných lidí, kteří se snaží splácet svůj dluh za hříchy spíše vlastní než Boží cestou. Není to nic nového. Ve skutečnosti první člověk, který to udělal, se jmenoval Kain.

V Genesis, první knize Bible, Kain přinesl Bohu oběť – platbu za své hříchy, ale udělal to po svém. Odmítl přinést platbu, kterou Bůh požadoval, a proto byla jeho oběť odmítnuta (Genesis 4:1–7). Bůh v podstatě řekl: „Za hřích se musí zaplatit podle mých podmínek... ne vašich.“

Kupodivu se Kain na Boha kvůli odmítnutí své oběti velmi zlobil, ale byla to jeho vlastní volba – zavinila to jeho vlastní pýcha. Možná, když toto čtete, jste v pokušení reagovat na takové sdělení sebeobhajobou či sebeobranou. Možná jste se urazili při zjištění, že vaše dobrota nemá u Boha zastání. Doufám, že odložíte svou hrdost stranou a nedovolíte, aby stála mezi vámi a zázrakem, který Bůh poskytl. Pýcha by byla hloupým důvodem nechat hřích zvítězit!

Je smutné, že před posledním soudem stane mnoho lidí, kteří udělali spoustu dobrých věcí „pro Boha“, ale stále budou mít nezaplacený dluh za hřích. Jejich KONÁNÍ pro Boha nebude stačit.

V Matoušově evangeliu 7:21–23 Ježíš pronáší přísné varování k těm, kteří se snaží vyřešit svůj dluh za hříchy svým vlastním způsobem. „*Ne každý, kdož mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, ale ten, kdož činí vůli Otce mého, kterýž v nebesích jest.*“ Jinými slovy, vstup do nebe je možné získat jen a pouze Božím způsobem.

Pokračuje: „*Mnozíť mi dějí v onen den: Pane, Pane, zdaliž jsme ve jménu*

tvém neprorokovali, a ve jménu tvém ďáblů nevymítali, a v tvém jménu divů mnohých nečinili? A tehdyť jim vyznám, že jsem vás nikdy neznal. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti."

Mnoho lidí začne vypravovat o všem dobrém, co udělali pro Boha, ale poslední slovo bude patřit Bohu, když řekne: „Nikdy jsem vás neznal.“ Jinými slovy: „Nikdy jste ke mně nepřišli mým způsobem. Váš dluh za hříchy zůstává neuhrazený.“

Když říká: „*Odejděte ode mne...*“, to je ta druhá smrt – věčné oddělení od Boha.

Přátelé, tohle je velmi vážná věc. Bůh je dobrý, milující a milosrdný; přesto je Bohem spravedlivým, svatým a dokonalým. Jako hříšný člověk stojím před Ním – milován Jeho velikým srdcem, ale odsouzen Jeho velikou spravedlností. Aby mě Bůh mohl přijmout, je třeba nejprve zcela odstranit můj hřích a plně za něj zaplatit. Jakmile je dluh splacen, může mě Bůh uvítat ve Své rodině a ve věčném vztahu s Ním – ale dluh musí být splacen dříve, než se cokoli z toho může stát.

Poslyšte dobré zprávy! Zázrak se skutečně stal. Víte, Bůh „...*ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili.*“ (2. Petrova 3:9). Bůh si nepřeje, aby ani jediný člověk čelil Jeho soudu ohledně hříchu. Nechce, abyste čelili věčnému odloučení od Něho v pekle.

V předchozí kapitole jsme četli tento verš: „*Nebo odplata za hřích jest smrt...*“ Ta dobrá zpráva skutečně začíná až ve druhé polovině tohoto verše. Je tam napsáno: „... *ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.*“ (Římanům 6:23).

Co kdybych já nemohl splatit dluh na své kreditní kartě, ale vy byste mohli? Co kdybyste byli mými přáteli a měli byste mě dostatečně rádi na to, abyste podepsali šek a nabídli mi ho jako dárek zdarma? Fungovalo by to? Přijala by společnost Discover vaše peníze za mě? Samozřejmě že ano. Tomu se říká „náhražka“. Jinými slovy, vaše peníze nahrazují můj nedostatek. Pokud přijmu váš dar, bude možné jej přičíst k mému účtu a můj dluh tak bude moci být vymazán!

Náhražka. V životě máme spoustu náhražek. Náhražka soli. Náhražka cukru. Náhražky masa (Ble!). Máme náhradní učitele, náhradní vlasy, a dokonce i náhradní zuby. Náhražka je něco, nebo někdo, kdo nás zastoupí – je to náhrada za originál a ve většině případů je tato náhrada horší, než bylo to, co nahrazuje. V případě Božího plánu tomu tak ale není.

Pochopíme-li, že jsme vinni před Bohem, odsouzení kvůli hříchu; pochopíme-li, že hřích musí zemřít – že smrt je jediným přijatelným výsledkem; a pochopíme-li, že když zaplatíme za hřích svým vlastním způsobem, bude to

znamenat věčné oddělení od Boha – pak pro nás bude existovat skutečně jen jedno možné řešení. Položil bych Bohu tuto otázku.

„Mohu dostat náhradníka?“

Existuje někdo nebo něco, co může tento dluh splatit za mě? Jsem odsouzen, nebo je k dispozici náhradník?

Boží odpověď zní jednoduše: „Ano, náhradník existuje. Je tu někdo, kdo může za vás přijmout smrt.“ Je zde někdo, kdo může být tím „zprostředkovatelem“ – někdo, kdo může splatit dluh a uspokojit Boží spravedlnost a zároveň vám dát věčný život.

Pokud jste zvědaví, kdo za vás přijal smrt, pak pokračujte ve čtení. Pojďme se o tomto náhradníkovi dozvědět víc...

KAPITOLA SEDMÁ

Jediný a zázračný Boží náhradník

Nejprve byste měli pochopit, že nejde o nějakého obyčejného náhradníka. Já nemohu zaplatit za vaše hříchy. Vy nemůžete zaplatit za moje. Ve skutečnosti žádný obyčejný člověk nemůže zaplatit za hříchy někoho jiného, protože máme všichni stejný dluh. Všichni máme něco společného – jsme přirozeně hříšní.

A uvědomte si, že toto není problém našeho konání nebo chování, je to problém našeho bytí. Problémem není jen to, co jsme udělali, nýbrž to, kým jsme a co je v nás.

Z tohoto důvodu musí být náhradník úžasným druhem zázračného náhradníka, který nejenže za moje hříchy zaplatí, ale také mě jich zcela zbaví a navždy je zničí. Tento zázrak vyžaduje určitý druh duchovní operace, která odstraní rakovinu hříchu a vytvoří ve mně novou identitu – takovou, která není hříšná před Bohem.

Potřebuji náhradníka, který mě dokáže uvnitř proměnit z hříšného ve spravedlivého před Bohem. Potřebuji náhradníka, jenž zemře smrtí, kterou hřích vyžaduje jednou provždy. Potřebuji více než jen povrchovou úpravu – potřebuji kompletní duchovní přestavbu.

Ježíš to nazval „znovuzrozením“. Ve třetí kapitole Janova evangelia je Pán Ježíš osloven velmi pobožným mužem – velmi dobrým mužem. Je to muž, který strávil svůj život konáním velmi dobrých skutků pro Boha, a Ježíš mu v pátém verši říká: *„Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjíti do království Božího.“* Jinými slovy, pokud nejste úplně duchovně znovuzrození – jestliže se vaše duchovní identita nezměnila z hříšné na spravedlivou – nemůžete vstoupit do nebe.

Opět v Janovi 3:7 Ježíš říká: *„Nediviž se, že jsem řekl tobě: Musíte se znovu zroditi.“* Když byl tento muž ohromen Ježíšovým požadavkem, zeptal se: *„Jak se může člověk narodit, když je starý?“* Ježíš řekl: *„Nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůž vjíti do království Božího.“* Jinými slovy vaše první narození (z vody) bylo fyzické, ale vaše druhé narození (z Ducha) musí být duchovní. To není něco, co můžete vidět na vlastní oči – je to něco, co zažíváte ve svém srdci.

Náhradník. Zázračný zástupce – takový náhradník, který nejen že splatí dluh, ale také mě úplně obnoví a dá mi novou duchovní pokrevní linii. Toto je typ náhradníka, jenž jednak platí za hřích, ale zároveň mi také propůjčuje zcela novou identitu před Bohem – identitu bez hříchu a bez dluhu.

Kdo je tedy tento náhradník?

Zde je to, co praví Bůh: *„Kristus zajisté, když jsme my ještě mdlí byli, v čas příhodný za bezbožné umřel, ...“* (Římanům 5:6). A opět říká: *„Dokazujet pak Bůh lásky své k nám; nebo když jsme ještě hříšníci byli, Kristus umřel za nás.“* (Římanům 5:8). Bůh to shrnuje v Římanům 5:19, když říká: *„Nebo jakož skrze neposlušenství jednoho člověka učiněno jest mnoho hříšných, tak i skrze poslušenství jednoho spravedliví učiněni budou mnozí.“* Ježíš osobně prohlásil: *„Já jsem ten pastýř dobrý. Dobrý pastýř duši svou pokládá za ovce.“* (Jan 10:11).

V Janovi 14:6 Ježíš řekl svým učedníkům, že se chystá vrátit se do nebe a připravit jim místo. Během toho rozhovoru se jeden z Jeho učedníků jednoduše zeptal: *„Jak se tam dostaneme?“* Je úžasné, co mu Pán Ježíš řekl, a sice přesně toto: *„Já jsem ta cesta, i pravda, i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne.“*

To je výhradní prohlášení! Ježíš doslova řekl: *„Pokud doufáte, že někdy přijdete k Bohu, musíte přijít skrze mě.“* Neřekl, že musíte přijít skrze křest, církev, kněze nebo jakýmkoliv jiným způsobem. Řekl: *„Já jsem ta jediná cesta.“* On je jedinou možnou náhradou za náš hřích.

Mnohá náboženství mají zprostředkovatele nebo „prostředníky“, kteří mají přivést lidi k Bohu. Někdy se jim říká kněží nebo biskupové, ale základním

záměrem je, aby vám tito lidé pomohli nějakým způsobem dojít k Bohu, jelikož k Němu nemůžete přijít sami. Bůh o tom opět jasně mluví a říká: „*Jedenť jest zajisté Bůh, jeden také i prostředník Boží a lidský, člověk Kristus Ježíš, ...*“ (1. Timoteovi 2:5). Jinými slovy: Pán Ježíš je jediným prostředníkem, kterého kdy budete potřebovat!

V Listu Židům 2:9 Bůh říká: „*Ale toho Ježíše, kterýž maličko nižší byl nežli andělé, vidíme pro utrpení smrti slávou a ctí korunovaného, aby z milosti Boží za všechny okusil smrti.*“

Ano, Bůh nám poskytl úžasného zázračného náhradníka, aby zemřel za nás, prožil naši smrt, aby odstranil naše hříchy a duchovně nás znovuzrodil, abychom k němu mohli přijít.

Ježíš je náš náhradník.

Ježíš je váš náhradník.

Boží odpověď? Ano, můžete mít náhradníka, ale tento náhradník musí být něčím více než jen člověkem. Jediným řešením bylo, aby na sebe Bůh vzal podobu člověka, přišel na Zem, žil bezhříšným životem a osobně za nás zemřel.

Ano, Pán Ježíš je Bůh.

Jestliže vám tohle prohlášení připadá extrémní, zvažte následující: Především opakovaně prohlásil, že je Bůh. Zde je jeden příklad: „*...kdož vidí mne, vidí Otce, a kterakž ty pravíš: Ukaž nám Otce?*“ (Jan 14:9). Dobří lidé nebo dobří učitelé o sobě netvrdí, že jsou Bohem.

Za druhé nejen že zemřel, ale on také vstal z mrtvých! Po celém světě můžete navštívit místa, kde jsou pohřbeni náboženští vůdci a zakladatelé celosvětových náboženských systémů – veškerých náboženství kromě jednoho – pravého křesťanství. Když navštívíte Ježíšovu hrobku, je doširoka otevřená a prázdná.

Historická fakta velmi podporují doslovné vzkříšení Ježíše Krista. Zvažte to. Poté, co Ježíš zemřel, se jeho následovníci vrátili ke svému původnímu zaměstnání – rybaření. Odmítli ho. Jejich sen byl mrtvý. Nepatřili k onomu druhu chlapíků, kteří by chtěli zemřít za lež.

O pár dní později se stalo něco, co jim zázračně změnilo život a co způsobilo, že zanechali rybolovu až do konce svého života. Zemřeli také strašlivou smrtí za poselství, které hlásali – že Kristus zemřel a opět vstal z mrtvých.

Dovolte mi položit tuto otázku. Zemřeli byste za něco, o čem byste věděli, že je to lež? Pochybují o tom.

Skutečnost, že ti učedníci zemřeli za své poselství – každý z nich – je dostatečným důkazem, že Ježíš skutečně vstal z mrtvých. Víme, že Ježíš je Bůh, protože On je jediným člověkem, který dokázal zvítězit nad smrtí, a dokázal to nepopíratelně. *„Ale vstalť z mrtvých Kristus, prvotiny těch, kteříž zesnuli.“* (1. Korintským 15:20).

Za třetí víme, že Ježíš je Bůh, protože je to jediná schůdná možnost. Ve skutečnosti existují jen tři možnosti, kým Ježíš mohl být – vtělený Bůh, lhář, nebo blázen. Jeden autor to řekl takto: Pán, lhář, nebo šílenec. Byl příliš moudrý a Jeho služba byla příliš mocná na to, abychom Ho nazvali „bláznem“. Nemohl lhát, protože opět jeho učení bylo příliš pravdivé a jak On, tak i jeho následovníci byli všichni ochotni za tuto „lež“ zemřít. Jeho zázraky, Jeho život proměňující tříletá služba a Jeho doslovné vzkříšení z mrtvých svědčí o tom, že On byl vtělený Bůh.

Pokud odmítnete věřit, že Ježíš je Bůh, musíte zahodit celou Bibli, protože tato skutečnost je vetkaná jako nit do každé stránky! List Koloským 1:15 Ho nazývá *„obraz Boha neviditelného“*. První list Timoteovi 3:16 jasně uvádí: *„A v pravdě velikét jest tajemství pobožnosti, že Bůh zjeven jest v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázal se andělům, kázán jest pohanům, uvěřeno jemu na světě, zhůru přijat jest v slávu.“*

Ježíš osobně naplnil spoustu biblických proroctví, kde Bůh slibuje, že nám pošle Spasitele. To byly věci zcela mimo jeho kontrolu, jako například – kde a kdy se narodí, kdo byli jeho rodiče a jak zemře – každé z těchto proroctví bylo dokonale naplněno tak, jak to předpověděla Bible. Po tisíce let Bůh sliboval, že pošle tohoto náhradníka, a když přišel, přišel přesně tak, jak Bůh řekl, že přijde.

Ano, Ježíš je Bůh v těle (Jan 1:14). Přišel na Zem z jednoho důvodu – byl to jediný způsob, jak nás zachránit před nemilosrdným nepřítelem – hříchem. Tento nepřítel takovým způsobem napadl náš svět, že nás drží jako rukojmí až do odsouzení. Bůh nás tak moc miluje, že doslova sestoupil na Zem, aby nás zachránil.

Pojďme zjistit, čím musel projít, aby vykonal tuto záchrannou misi. Tento příběh pokračuje a bude čím dál lepší...

Plně zapláceno

Možná jste viděli obrázky nebo slyšeli popisy toho, co Ježíš prožil na kříži. Byla to ta nejhroznější a nejmučivější smrt, kterou římské úřady té doby dokázaly způsobit. Vykonavateli byli vysoce kvalifikovaní vojáci římské stráže, kteří byli vyškoleni, aby v nejdelší možné době způsobili co nejvíce bolesti. Byla to pomalá a brutální metoda poprav, nemluvě o tom, že to byl ten nejvíce ponižující a veřejný způsob umírání. Způsobená bolest byla tak obrovská, že se dodnes odráží ve slovní zásobě některých jazyků – například anglický výraz *excruciating* znamená nesnesitelný (latinsky *crux* = kříž, *crucifixion* = ukřižování).

V Ježíšově případě se jednalo nejprve o poplívání a také o bití pěstí během falešného soudního procesu. Současně mu byly z obličeje násilím vytrhány vousy a jeho hlava byla korunována větvemi s dlouhými trny. Tyto trny pronikly jeho kůží hluboko až k lebce a způsobily mu nesnesitelnou bolest a krvácení.

Po tomto brutálním mučení byl odsouzen k bičování, a to třiceti devíti ranami pomocí mučicího nástroje zvaného „devíticásá kočka“. Tento kožený bič měl na konci devět kožených řemínků a do každého z nich byl zasazen kousek kovu, kosti nebo kamene, který měl při každé ráně naříznout kůži a vytrhnout maso z těla. Stráže, vyškolené v používání tohoto biče, dokázaly velice zručně ubližovat lidskému tělu, aniž by způsobily smrt. Byla to hrozná metoda mučení.

Nakonec byl Ježíš – nyní už sotva naživu – nucen nést velký dřevěný kříž skrze dav na kopec, který nazýváme Kalvárie. Na tom kopci byl položen na kříž, přibit za ruce a nohy, aby pak, visící na kříži, zemřel.

Bůh vyprávěl tento příběh dlouho předtím, než se skutečně stal, když nám dal následující proroctví v padesáté třetí kapitole proroka Izaiáše. Při čtení si uvědomte, že se zde mluví o tom, co pro vás osobně Pán Ježíš udělal.

„Nejpohrdanější zajisté a nejopovrženější byl z lidí, muž bolesti, a kterýž zkusil nemocí, a jako ukrývající tvář svou; nejpohrdanější, pročez jsme ho za nic nevážili. Ještotež on nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl, my však domnívali jsme se, že jest raněn, a ubit od Boha, i strápen. On pak raněn jest pro přestoupení naše, potřín pro nepravosti naše; kázeň pokoje našeho na něj vzložena, a zsinlostí jeho lékařství nám způsobeno. Všickni my jako

ovce zbloudili jsme, jeden každý na cestu svou obrátili jsme se, a Hospodin uvalil na něj nepravosti všech nás. Pokutován jest i strápen, však neotevřel úst svých. Jako beránek k zabití veden byl, a jako ovce před těmi, kdož ji stříhou, oněměl, aniž otevřel úst svých. Z úzkosti a z soudu vyřat jest, a protože rod jeho kdo vypraví, ačkoli vyřat jest z země živých, a zraněn pro přestoupení lidu mého? Kterýžto vydal bezbožným hrob jeho, a bohatému, aby byl usmrčen, ještě však nepravosti neučinil, aniž jest nalezena lest v ústech jeho. Taktě se líbilo Hospodinu jej stírat, a nemocí trápit, aby položil duši svou v oběť za hřích, viděl símě své, byl dlouhověký, a to, což se líbí Hospodinu, skrze něho šťastně konáno bylo.” – (Izaiáš 53:3–10)

Věnovali byste chvílku přečtení této části Bible? Požádejte Boha, aby vám skutečně pomohl porozumět Jeho poselství pro vás. Ten příběh vypráví přesně o tom, co Ježíš učinil, když dal svůj život na kříži. Dal svůj život za naše přestupky (naše hříchy) a sám sebe obětoval (platba).

Ježíš na kříži učinil několik prohlášení. Snad nejdůležitější z nich bylo toto: „*Dokonáno jest. ...*” (Jan 19:30).

Dokonáno.

Co tím chtěl říct? Co znamená „dokonáno“?

Doslova to znamená „zapláceno v plné výši“. Znamená to, že nyní je plně a s konečnou platností provedena platba za každý hřích, kterého jste se kdy dopustili. Zahrnuti jsou všechny vaše hříchy – minulé, současné i budoucí – i ty, které jste ještě nespáchali!

Bůh zázračně zasáhl prostřednictvím Pána Ježíše! On jako Bůh byl na boží záchranné misi, aby zachránil lidstvo před mocí hříchu a odsouzením, které s sebou hřích přináší. Oním zázrakem byl Ježíš!

Poté, co zemřel, mu římský voják propíchl bok kopím – ověřil tak Jeho smrt a znovu naplnil jisté konkrétní proroctví, což dokazuje, že On opravdu byl tím, kým řekl, že je.

Byl pohřben v zapůjčené hrobce a po třech dnech doslova zvítězil nad smrtí a znovu vstal mezi živé! Viděly ho stovky lidí po více než čtyřicet dní. V knize Skutky apoštolů 1:3 Bible říká: „*Kterýmž i zjevoval sebe samého živého po svém umučení ve mnohých jistých důvodech [ve mnohých jistých důvodech, tzn. „skrze mnohé nevratitelné důkazy“], za čtyřiceti dnů ukazuje se jim, a mluví o království Božím.*”

Postřehli jste ten neomylný důkaz!? Ježíšovo vzkříšení není jen mýtus, legenda nebo lež – bylo to spolehlivě dokázáno.

Co to pro vás znamená?

Za prvé: Ježíš svou smrtí zaplatil cenu za vaše hříchy. Váš dluh může být skutečně zaplacen a odpuštěn díky tomu, čeho dosáhl, když řekl: „Je dokonáno!“ Zapláceno v plné výši!

Dokonáno!

Za druhé: Jeho vzkříšení znamená, že je možné se znovu narodit! Vzpomínáte si na „úplnou duchovní přeměnu“, o které jsme mluvili? Protože Ježíš zcela zvítězil nad smrtí, nabízí vám nejen zaplacení za hříchy; On vám nabízí zcela nový druh života – zcela novou duchovní identitu. Tento zázrak může být úplný, protože vstal z mrtvých! Váš duchovní genetický systém, systém vaší identity s Bohem, může být kompletně přepracován, a tak se z vás v Jeho očích stane nové stvoření. Už nemusíte zůstat hříšným stvořením, ale můžete být novým stvořením bez jakéhokoliv dluhu za hřích.

Tohle je to, co znamená DOKONÁNO. To je ten pravý význam slov „Je dokonáno!“.

Bible používá opravdu skvělé slovo k popisu tohoto konceptu „platby v plné výši“. Tím výrazem je slovo „smíření“ a jednoduše to znamená „úplná platba“. Podívejte se, kde se o tom zmiňuje:

„Jehož Bůh vydal za smírci [„smírci“, tzn. „smírnou obětí“], skrze víru ve krvi jeho, k ukázaní spravedlnosti své, skrze odpuštění předešlých hříchů, ...“ – Římanům 3:25

„A onť jest obět slitování za hříchy naše, a netoliko za naše, ale i za všeho světa.“ – 1. Janova 2:2

„V tomť jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše.“ – 1. Janova 4:10

Bible také pojmenovává to, čeho Ježíš „smířením“ dosáhl. Stejně jako dojde ke smíření v osobním vztahu, který prochází roztržkami, Ježíš přinesl smíření mezi námi a Bohem. Ve Druhém listu Korintským 5:18–19 říká: *„To pak všechno jest z Boha, kterýž smířil nás s sebou skrze Jezukrista, a dal nám služebnost smíření toho. Neboť Bůh byl v Kristu, v mír uvodě svět s sebou, nepočítaje jim hříchů jejich, a složil v nás to slovo smíření.“*

Ve verši dvacátém prvním znovu říká: *„Nebo toho, kterýž hříchu nepoznal, za nás učinil hříchem, abychom my učiněni byli spravedlností Boží v něm.“* Úžasné! Jaký to neuvěřitelný dárek! Jaká to nepopsatelná láska!

Bible je plná podobných veršů, které podrobně vysvětlují, že Ježíš Kristus

byl náš zástupce a že náš dluh splatil v plné výši. Zastavte se na okamžik a požádejte Boha, aby vám pomohl jasně pochopit Jeho poselství v těchto verších.

„Kterýž vydal sebe samého za hříchy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého, podlé vůle Boha a Otce našeho, ...“ – Galatským 1:4

„Kterýžto hříchy naše na svém těle sám vnesl na dřevo, abychom hříchům zemrouce, spravedlnosti živi byli, jehož zsinalostí [„zsinalostí“ tzn. „bledostí způsobenou poraněním“] uzdraveni jste.“ – 1. Petrova 2:24

„Nebo i Kristus jedinou za hříchy trpěl, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, umrtven jsa z strany těla, ale obživen Duchem.“ – 1. Petrova 3:18

„Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecnství máme vespolek, a krev Krista Ježíše Syna jeho očisťuje nás od všelikého hříchu.“ – 1. Janova 1:7

„A od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, ten prvorozený z mrtvých, a kníže králů země, kterýž zamiloval nás, a umyl nás od hříchů našich krví svou, ...“ – Zjevení 1:5

Dovolte mi zakončit tuto kapitolu jednou závěrečnou myšlenkou. Ježíšova platba za váš hřích nebyla částečná – byla to úplná platba.

Jednou jsem tohle sdílel s mužem, který měl problém s porozuměním pojmu „plná platba“. Po určitém úsilí o překonání tohoto problému, což mi připadalo, že trvá celou věčnost, jako by se mu v hlavě rozsvítila žárovka.

Usmál se a řekl: „Celý svůj život jsem chápal, že Ježíš zaplatil za mé hříchy, ale věřil jsem, že to bylo oboustranné – něco jako nabídka 50 na 50. Jinými slovy, Ježíš vykonal svou část a já stále musím vykonávat tu svou. Ale pokud rozumím tomu, co říkáte, pak to všechno učinil Ježíš a já nemohu dělat vůbec nic. Je to 100 % Ježíš a 0 % já!

Přesně tak. Toto není nabídka 50 na 50. Není to tak, že by Pán Ježíš zaplatil za část vašeho hříchu a nechal vás doplatit zbytek. Neřekl: „Je to téměř dokonáno.“ Neřekl „Je to částečně zapláceno.“ Řekl: „Je to plně zapláceno.“

Zdá se, že dokonce i náboženství, která tvrdí, že „věří v Ježíše“, učí, že zaplatil pouze za část našeho hříchu. Mnozí učí, že stále musíme vykonat mnohé, abychom odčinili svůj hřích – jako by Ježíš zaplatil jen částečně a zbytek byste museli doplatit. Toto však zkrátka není poselství Bible.

Ježíš zaplatil všechno! DOKONÁNO.

Přátelé, chápete to? Nemusíte platit za svůj vlastní hřích. Bůh zázračně zasáhl! Bůh do toho vstoupil a vzal na sebe váš trest – *všechn*!

Nyní zní otázka takto: Jak se tato skvělá platba za můj hřích může ve skutečnosti promítnout do mého účtu? Jak na sebe mohu *aplikovat* Ježíšovu smrt?

Jednou věcí jsme si jisti – nebude to mít nic společného s konáním! Bude to však zahrnovat rozhodování.

Věřili byste, že je to dar?

Je vůbec možné, že to zní čím dál tím lépe?

KAPITOLA DEVÁTÁ

Největší dar

Vánoce u nás doma jsou velmi očekávanou událostí! Pravděpodobně stejně jako vy si je plánujeme a šetříme na ně po celé měsíce. Už dlouho dopředu si děti dělají seznam všeho, co nemají – o co by si rády řekly k Vánocům. Myslím, že se o těchto věcech začínají zmiňovat již někdy v průběhu srpna. Páni, jak jsou tvořivé a jak se jejich seznam neustále rozrůstá během těch pár měsíců před Vánocemi!

Můj syn chce letos kytaru, palandu, kolo a nový hudební přehrávač! To je zatím ještě neúplný seznam, protože teď, když zrovna tohle píšu, zbývá do Vánoc ještě osm neděl!

Není pochyb o tom, že jak se Vánoce budou blížit, vyhradíme si s mou ženou nějaký čas a vydáme se na cestu džunglí nazývanou nákupní středisko, abychom spolu s davem ostatních lidí udělali vánoční nákupy. Tehdy vezmeme své těžce vydělané peníze a utratíme je za dárky pro naše tři děti. Nikdo nás k tomu nenutí – za dárky dobrovolně zaplatíme plnou cenu, protože milujeme své děti.

Pak o Štědrém dnu, nebo dokonce dříve, když se necháme přesvědčit – tyto dárky dobrovolně předáme třem „rozblázněným“ dětem, které se už nemohly dočkat, než nastane tento okamžik!

Nepochybuji, že i vy sami rádi dostáváte nějaké dárky, ať už k Vánocům, nebo k narozeninám. Je to něco opravdu krásného obdržet dárek.

Jedna věc je o Vánocích zajímavá – i když po celou dobu říkáme dětem, aby byly „hodné“, nebo nic k Vánocům nedostanou, stejně všechny vědí, že jen žertujeme. Pravdou je, že ony vědí, že dárky dostanou bez ohledu na to, jak hodné nebo zlobivé byly – a obvykle o nich velkou měrou platí obojí!

Dokonce i dítě chápe, že dárek neznamena KŇAT, ale DOKŇÁNŇ. Jinými slovy, žádné desetileté dítě neočekává, že bude muset platit za své vánoční dárky. Obecně je mezi předškoláky, školáky, dospívajícími, a dokonce i mladou dospělou populací světa známo, že vánoční dárky platí rodiče a děti je jen přijímají! Je to takový globální zákon.

Víte, přátelé, že když se Bůh odkazuje na platbu za vaše hříchy – spásu před peklem, doslova to nazývá darem. Je to dar *od* Něho, poskytnutý vám *skrze* Ježíše Krista.

V Listu Římanům 6:23 je napsáno: „*Nebo odplata za hřích jest smrt, ale milost Boží život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.*“ Prostě a jednoduše – je to dar Boží.

Jan 3:16 začíná: „*Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozného **dal**...*“

Znovu a znovu nám Bůh v Písmu říká, že spasení je dar. Podívejte se na tyto verše pečlivě a sledujte, kolikrát Bůh odkazuje na tento dar.

„Ale ne jako hřích, tak i milost. Nebo poněvadž onoho jednoho pádem mnoho jich zemřelo, mnohem více milost Boží a dar z milosti toho jednoho člověka Jezukrista na mnohé rozlit jest. Aniž jako skrze jednoho, kterýž zhřešil, tak milost. Nebo vina z jednoho pádu ku potupení, ale milost z mnohých hříchů k ospravedlnění. Nebo poněvadž pro ten pád jeden smrt kralovala pro toho jednoho, mnohem více, kteříž rozhojněnou milost a dar spravedlnosti přijímají, v životě kralovati budou skrze toho jediného Jezukrista. A tak tedy, jakž skrze pád jeden na všechny lidi přišla vina ku potupení, tak i skrze jedině ospravedlnění na všechny lidi přišla milost k ospravedlnění života.“ – (Římanům 5:15-18)

Hlavním poselstvím je, že stejně tak, jako hřích přešel na všechny lidi kvůli hříchu Adama, je všem lidem dán bezplatný Boží dar spásy (ospravedlnění a spravedlnost), a to skrze jednu osobu – Ježíše Krista.

Slovo *ospravedlnění* znamená „prohlásit za spravedlivé“. Slovo *spravedlivé* znamená „dokonalé nebo správné v očích Boha“. Toto je to poselství – aby

mě Bůh mohl prohlásit za spravedlivého (nevinného), musí to přijít skrze dar Ježíše Krista.

Opět ve Druhém listu Korintským 9:15 čteme: *„Díka pak Bohu z nevymluvného daru jeho.“* A konečně v Listu Efezským 2:8 Bůh říká: *„Nebo milostí spasení jste skrze víru, (a to ne sami z sebe, darť jest to Boží), ...“*

Je to bezpochyby ten největší dar, jaký vám kdy byl nabídnut. Převažuje to všechny Vánoce a narozeniny celého vašeho života sečtené dohromady! Tento dar rozhoduje o vaší věčnosti s Bohem v nebi.

Existují dvě věci týkající se tohoto daru, které si musíte uvědomit.

Za prvé musí být *zcela zdarma*. Skutečný dárek nelze zaplatit ani si ho vysloužit. Skutečný dárek není ničím podmiňován. Musí být zaplacen někým jiným a poté nabídnut zdarma. Pokud byste museli zaplatit, zasloužit si, vysloužit si nebo jakýmkoli jiným způsobem kompenzovat nějaký dar, pak už to není dar.

To je to, co má Bůh na mysli v tomto verši: *„A poněvadž z milosti, tedy ne z skutků, sic jinak milost již by nebyla milost. Pakli z skutků, již není milost, jinak skutek nebyl by skutek.“* (Římanům 11:6).

Milost znamená *dostat něco, co si nezasloužím*. Milosrdenství znamená, že *nedostanu* to, co si zasloužím. Milosrdenství je, když vás policista zastaví kvůli překročení rychlosti, ale propustí vás s varováním. Milost by byla, kdyby vám policista, který vás zastavil kvůli překročení rychlosti, dal dárkový poukaz v hodnotě 2 000 korun na nákup v Tesku, protože vás miluje!

Prostřednictvím tohoto daru od Boha jsou vám nabízeny jak Boží milost, tak i Boží milosrdenství.

Bůh znovu a znovu v Bibli označuje tento dar za dar Své milosti – něco, co je nám dáno skrze nezaslouženou laskavost. V Listu Titovi 2:11 říká: *„Zjevilat se zajisté ta milost Boží spasitelná všechněm lidem, ...“*

V Listu Židům 2:9 je napsáno: *„Ale toho Ježíše, kterýž maličko nižší byl nežli andělé, vidíme pro utrpení smrti slávou a ctí korunovaného, aby z milosti Boží za všechny okusil smrti.“*

Druhá věc ohledně daru – musí být nabídnut svobodně. Vnucený dárek není vůbec žádný dárek. Dar nemůže být příjemci vnucen – může být pouze nabídnut.

Přátelé, chápete toto Boží poselství? Boží pravda vám odkázaná není KONEJTE – ale DOKONÁNO! Tolika způsoby se nám Bůh snaží říct, že věčný život je dar – byl zaplacen smrtí Ježíše Krista. Nemůžete si ho vysloužit, koupit nebo zasloužit. Již byl zaplacen v plné výši.

Úplné odpuštění vašich hříchů v dárkovém balení čeká pod stromečkem zvaným Kalvárie. Bylo za něj zapláceno vzácným životem a krví Ježíše Krista, který zemřel místo vás. On vám tento dar nabízí svobodně skrze svoji lásku a milost. Stálo Ho to Jeho život a nyní netrpělivě čeká, jestli jej přijmete za svůj vlastní. Nemůže vás nutit, abyste jej přijali, a nemůže ani přijmout vaše úsilí, abyste si jej zasloužili prací. Přesto však touží po tom, abyste jej měli!

Pamatujte na Druhý list Petra 3:9, který říká, že Bůh „...*shovívá nám, nechťe, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili.*“ Bůh vás nemůže nutit, abyste činili pokání ani abyste vyznali svůj dluh za hříchy, a přišli k Němu pro ten jediný lék. Nikdy se vám nebude vnucovat. Není takovým Bohem.

DOKONAL vše, co mohl – zaplatil plnou cenu za svůj dar pro vás a nyní čeká na vaše rozhodnutí...

Pokud chcete vědět, jak tento dar můžete získat, pokračujme v rozmluvě dál...

KAPITOLA DESÁTÁ

Víra v Krista

Co kdyby nastal Štědrý večer a moje děti by odmítly otevřít své dárky? (Pravděpodobně se to nestane, ale na chvíli si to představme!) Bylo by to hrozné zklamání. Po všech těch obtížných nákupech, balení a dychtivém očekávání bychom byli hrozně zklamaní, kdyby naše děti nechtěly to, co jsme pro ně nakoupili.

Po pravdě řečeno je tato situace velmi nepravděpodobná! Proč? Protože přijímání dáreků je velmi snadné! Je to zábava. Je to něco, na co se těšíte a co očekáváte. Nikdy jsem nemusel své děti přemlouvat, aby otevíraly dárky. Nikdy jsem jim nemusel domlouvat. Nikdy jsem nemusel čekat, než se rozhodnou, jestli je přijmou nebo ne. Nikdy jsem je nemusel přesvědčovat, že moje dárky jsou dobré.

Ne. Zdá se, že si s tímhle umějí velmi dobře poradit. V tomtéž okamžiku, kdy jim to dovolíme, už trhají balící papír ze všeho, co jim přijde pod ruku.

Tak proč tolik lidí váhá, když by mohli obdržet dar od svého nebeského Otce?

Podělil jsem se o tuto zprávu s mnoha lidmi, kteří, jak se zdá, se nedokážou rozhodnout, co by měli dál učinit. Váhají. Bojují s vírou. Zdá se, že nedokážou přijmout skutečnost, že to Bůh učinil tak jednoduché. Snaží se argumentovat, že to určitě nestačí! „Bůh by mi nemohl tak snadno odpustit,“ myslí si. Musí v tom být nějaký háček. Musí tu být něco, co musím udělat, abych si to zasloužil nebo za to zaplatil.

Přátelé, bez ohledu na to, jak se na to díváte vy, pokud se rozhodnete uvěřit Bibli, pak jedinou možností je věřit v DOKONÁNO, a nikoliv v KONEJTE.

A jestliže se rozhodnete pro DOKONÁNO, přijmete-li, že spasení (platba za hřích) je dar zdarma, pak zbývají pouze dvě jednoduchá rozhodnutí, aby se tento dárek stal skutečně vaším.

Víte, abyste obdrželi jakýkoli dar, musíte učinit dvě jednoduchá rozhodnutí – první je vnitřní a druhé vnější. Vypadá to asi takhle.

Kdybych vás zastavil na ulici a nabídl vám 1 000 dolarů v hotovosti jako dárek zdarma, měli byste před sebou dvě rychlá rozhodnutí.

■ Rozhodnutí č. 1 – Věřím tomu člověku?

Chvilí byste tam stáli, prohlíželi si mě a snažili se zjistit „o co mi jde“. Pokusili byste se rychle posoudit, zda mi můžete věřit, nebo ne. Se vši pravděpodobností byste ke mně byli podezíraví – možná natolik, že byste se rozhodli nabídce nevěřit a šli byste si svou cestou. V takovém případě se druhé rozhodnutí stává zbytečným.

Přesto, pokud jste se rozhodli mně uvěřit, vaše vnitřní volba je úplná a vaše vnější volba je následující...

■ Rozhodnutí č. 2 – Přijmu tento dárek?

I když věříte, že vám nabízím 1 000 dolarů, můžete se přesto rozhodnout, že tento dárek nepřijmete. Možná byste prohlásili: „Díky, ale nechci.“ Možná byste řekli: „Zdá se mi, že to potřebuješ víc než já, kámo!“ Možná byste se rozhodli odejít. Přestože věříte, stále byste se mohli rozhodnout dárek odmítnout.

Vidíte, ze strany dárce musí být skutečný dar nabízen *zdarma* a *svobodně*, a naopak příjemce v něj musí věřit a přijmout ho! Aby se dar stal vaším, musíte se rozhodnout *věřit* dárce a *přijmout* dar za svůj vlastní. Dokud neučiníte tato dvě jednoduchá rozhodnutí, dar nebude ve skutečnosti váš. Mohlo by to být zaplacené, mohlo by to být zabalené a čekalo by to na vás. Mohlo by na tom být vaše jméno. Ale pokud tomu nevěříte a nepřijmete to, nikdy to nebude vaše.

A tak je to i s darem Božím – s věčným životem. Tento dar nejde obdržet

automaticky. Pro obdržení tohoto daru se musíte „rozhodnout“. Ano, je již zaplacen. Ano, je připraven a čeká na vás. Ano, je na něm vaše jméno. A ano, můžete se rozhodnout ho nepřijmout. Můžete se rozhodnout, že nevěříte, a tak nic neobdržíte. Bylo by to to nejhorší rozhodnutí, jaké jste kdy mohli udělat.

Moje děti se o Vánocích a narozeninách s tímto rozhodnutím vypořádají velmi rychle. Obvykle nemají velké problémy věřit a přijímat.

A přesto tolik lidí, se kterými se setkávám, to není ochotno udělat s Bohem. A co vy právě teď? Je to opravdu něco, co byste museli stokrát zvažovat? Je to opravdu něco, pro co potřebujete najít dvě stě důvodů, proč „to nepřijmout“? Je to dar od Boha. Je nabízen zdarma. Pokud věříte Bibli – pokud vezmete Boha za Jeho slovo, pak může být tento dar váš hned teď.

Takto popisuje Bůh „přijetí daru“. V Listu Římanům 10:9–10 říká: *„Vyznáš-li ústy svými Pána Ježíše, a srdcem svým uvěříš-li, že jej Bůh vzkřísil z mrtvých, spasen budeš. Srdcem se zajisté věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání se děje k spasení.“*

Postřehli jste to? *„Srdcem se zajisté věří k spravedlnosti...“* – to je ta část, kdy „věříme“, *...ale ústy vyznání se děje ke spasení.“* – to je ta část, kdy přijímáme.

Znovu ve třináctém verši On říká: *„Každý zajisté, kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude.“* Jinými slovy, kdokoli požádá, obdrží tento dar od Boha!

Ve Skutcích apoštolů 16:31 jsme poučení: *„A oni řekli: Věř v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj.“*

Ještě jednou v Janově evangeliu 3:16 Ježíš říká: *„Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozenného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný.“*

Znovu a znovu Bůh v Bibli říká, že tento dar se stává naším skrze víru a přijetí. Začíná to uvnitř – v srdci. Začíná to skutečnou vírou.

Nyní, přátelé, je důležité, abyste si uvědomili, že existují dva druhy víry. Existuje „víra hlavou“ a „víra srdcem“. Víra hlavou nebo rozumem je prostě znalost něčeho. Víra srdcem je ve skutečnosti důvěra v tu znalost.

Kdybych šel na letiště a koupil si u aerolinek ČSA letenku do Paříže, tak bych mohl hlavou věřit v to, že mě tato letecká společnost dopraví do Paříže. Mohl bych to vědět ve své hlavě, aniž bych skutečně věřil tomuto letadlu. Toto je víra hlavou.

Víra srdcem by spočívala ve skutečném „nastoupení na palubu“ letadla, v úplné důvěře této letecké společnosti a letadlu, že mě dopraví do mého cíle.

Možná už v Ježíše věříte hlavou. Možná chápete vše, o čem jsem napsal v této útlé knížce. Miliony lidí na světě tvrdí, že věří v Ježíše – přesto každý

den žijí a neustále se snaží zaplatit za své vlastní hříchy a odmítají jednoduše přiznat, že jsou v zoufalém stavu, místo aby důvěřovali Jeho úplné platbě na kříži.

Otázkou je nyní toto – jste ochotni vložit víru srdcem jen v samotného Ježíše Krista? Jste ochotni uvěřit, že vás nic jiného nemůže zachránit? Jste ochotni se plně obrátit ke Kristu z upřímného srdce pokání a víry? Uvěříte opravdu takovou vírou, že budete plně důvěřovat jen v Ježíše, že vás spasí a zaplatí váš dluh za hřích?

Co kdybyste se ocitli v pátém patře hořící budovy – v pasti? Visíte z okna a držíte se budovy doslova o život. Držíte se pevně budovy – a jste ve velikých nesnázích.

Najednou vás uvidí hasiči, rozloží pro vás záchranou síť a deset hasičů začne křičet, abyste skočili do jejich sítě.

Přátelé, nemůžete zároveň věřit síti i budově. Pokud se pokusíte věřit oběma, zemřete. Musíte si stoprocentně vybrat jedno nebo druhé. Důvěřujete-li budově, ta brzy spadne a pohltí vás plameny. A přesto, abyste uvěřili hasičům, museli byste se přestat držet budovy a mít víru ve skok do sítě. Museli byste mít víc než jen víru hlavou. Váš skok by vyžadoval víru srdcem – stoprocentní důvěru v hasiče.

V tu chvíli byste tato dvě rozhodnutí učinili ve zlomku vteřiny. Věřím těmto hasičům? Přijmu jejich nabídku? Pokud je odpověď na obě tyto otázky kladná, raději skočte. Skokem obdržíte nabídku hasičů být spaseni.

Je to tak jednoduché. Tak mnoho náboženství a systémů tuto záležitost komplikuje – tolik se orientují na KONÁNÍ. Tak mnoho lidí se snaží přilnout k budově a současně věřit hasičům.

Přátelé, nemůžete zároveň věřit v KONEJ a v DOKONÁNO. Nyní si musíte vybrat buď jedno, nebo druhé. Musíte si vybrat, co se týče Božího daru. Pokud je to dar, pak si jej nelze zasloužit. Jestliže si na něj musíte vydělat, potom se nejedná o dárek. A přesto Bůh opakovaně říká, že si jej nemůžete vysloužit a že je to skutečně dar. Takže komu věříte – Bohu, nebo náboženství? Svému vlastnímu názoru, nebo Božímu slovu?

Zpět k těm dvěma možnostem: Věřím Bohu? Dostanu Jeho dar?

Jak je to?

Věříte v Boží poselství k vám? Věříte ve svém srdci, že Ježíš Kristus je Bůh? Věříte, že i přes své kladné stránky jste stále hříšní a potřebujete „převratný“ zázrak? Věříte tomu, že Ježíš zaplatil za váš hřích a vstal z mrtvých? Pokud opravdu věříte těmto věcem ve svém srdci, pak jste skoro u konce!

Obdržíte tento dar?

Doufejme, že jste jako moje děti! Doufejme, že právě teď říkáte: „ANO, ANO, ANO... kdo by nechtěl?! Jen mi řekněte jak!“

Bůh to dává jasně najevo. *„Každý zajisté, kdožkoli vzýval by jméno Páně, spasen bude.“* (Římanům 10:13). Protože nemůžete fyzicky přijít k Bohu a opatřit si věčný život, tak On jednoduše říká: „Požádejte.“ Vaše víra srdcem spojená s vaší jednoduchou modlitbou, v níž budete žádat, vám umožní získat dar. Vaše vnitřní rozhodnutí plně důvěřovat, spojené s vaším vnějším rozhodnutím tento dar přijmout (říci si o něj) způsobí, že bude okamžitě VÁŠ!

Nic pro získání tohoto dárku NEKONÁTE – jen se rozhodujete. Jednoduše se rozhodujete přijmout to, co již bylo DOKONÁNO.

Takže zde vám představuji účel těchto stránek – tu nejdůležitější otázku, kterou si kdy v životě přectete. Ona totiž určuje, kde strávíte celou věčnost.

Rozhodnete se v tuto chvíli uvěřit a přijmout Boží dar?

Předpokládám, že se velmi podobáte mým dětem – připraveni roztrhat obal tohoto dárku, jakmile na něj můžete dosáhnout rukama svého srdce! Stačí si jen o něj říct.

Pokud jste již vnitřně učinili rozhodnutí „uvěřit“, pak vás vyzývám, abyste v tuto chvíli sklonili hlavu a v pokoře srdce se modlili jednoduchými a upřímnými slovy. Nějak takto:

Drahý Ježíši,

ze srdce věřím, že jsi Bůh.

Věřím, že jsi zemřel pro všechny mé hříchy a znovu vstal z mrtvých. Vyznávám se Ti, že jsem hříšník(ce) a nyní Tě žádám, abys byl mým osobním Spasitelem. Vkládám v Tebe svou stoprocentní důvěru, že vstoupíš do mého života a jednoho dne mě vezmeš do nebe. Přijímám Tvůj bezplatný dar věčného života. Děkuji Ti za dodržení Tvého slibu a odpovědi na tuto modlitbu.

Amen.

Uvěřili jste a obdrželi? Pokud ne, doufám, že se tak velmi brzy stane! Neriskujte další den! Bůh chce, abyste toto rozhodnutí učinili nyní a dychtí po

tom, abyste přijali Jeho dar. Říká: „... *Aj, nyníť jest čas příhodný; aj, nyní dnové spasení.*“ (2. Korintským 6:2).

Jeho záchranná mise je úplná, ale vy se musíte rozhodnout chtít být zachráněni.

Pokud jste se právě takto modlili – pak vám gratuluji k největšímu rozhodnutí, jaké kdy učiníte! Bůh právě připsal úplnou platbu Ježíše Krista za váš hříšný dluh na váš účet! Ten záznam je navždy vymazán a vy jste dokonalí – spravedliví – ospravedlnění (jako byste nikdy nezhřešili) v očích Božích!

To samo o sobě neznamená, že již nebudete hřešit – ve skutečnosti budete, ale když tak učiníte, již máte odpuštění a cena za takový hřích již byla zaplacená.

Nyní jste „znovu narození“ – Ježíš Kristus přišel do vašeho života navždy a začal proces vašeho růstu v Jeho milosti. Duchovně „vás přestavěl“ od základů! Možná se necítíte jinak, ale podle vlastních slov Boha jste „nové stvoření“ s Ježíšem Kristem žijícím uvnitř vás. Doslova máte novou sadu duchovních genů – gen hříchu je pryč a Boží život je nyní ve vás.

Nikdy už nebudete čelit věčnosti bez Boha. Slibuje vám věčný život, který vám za žádných okolností nikdy nemůže být odebrán. Už nikdy se nebudete muset bát smrti nebo pochybovat o tom, kam půjdete po smrti! Přijali jste to, co pro vás Kristus DOKONAL. Neudělali jste nic, čím byste si to zasloužili a nemůžete udělat nic, abyste to ztratili! Nyní patříte Bohu a On je navždy vašim nebeským Otcem.

Řekl jsem, že se vrátíme k tomuto verši – Efezským 2:1: „*I vás obživil mrtvé v vinách a hříších, ...*“ – *obživil* neboli vzkřísil! Duchovně řečeno, Bůh vás přivedl k životu!

Jaké to skvělé rozhodnutí! Máte před sebou úžasnou budoucnost. Byl ve vás zasazen nádherný nový život!

Než odložíte tuto knihu, měli byste vědět ještě pár věcí...

Nové stvoření, nový život, nová budoucnost

Pamatujete, jak jsem řekl, že nepotřebujeme pouze „přelíčit“, ale potřebujeme kompletně duchovně „přestavět“? Ježíš to nazval „znovuzrozením“.

To se vám právě stalo! Narodili jste se do Boží rodiny. Byli jste „oživeni“ Bohu a s tímto novým zrozením se ve vašeho životě budou dít důležité věci. Bůh říká, že jste doslova nové stvoření. Ve Druhém listu Korintským 5:17 je napsáno: *„Protož jestli kdo v Kristu, nové stvoření jest. Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest.“*

Nyní jste v Božích očích „živí“ – zatímco předtím jste byli duchovně mrtví. To znamená, že skrze Boží milost máte možnost ve svém srdci každý den prožívat osobní vztah s Bohem. To je ten blízký vztah, který s vámi On vždy chtěl mít, a to povede ke všem možným vnitřním změnám (k lepšímu) ve vašem životě! Nyní máte schopnost se skutečně změnit skrze Boží moc. Bůh vás vybuduje a zevnitř vás změní, pokud ho necháte.

Bůh nám v Prvním listu Petra 2:2 říká: *„Jakožto nyní zrozená nemluvněťka, mléka beze lsti, Božího slova žádostivi buďte, abyste jím rostli, ...“* V Boží rodině jste novorozeným dítětem! V Božích očích jste na novém začátku a máte před sebou hodně kam růst ve vašem novém životě.

„Znovu jste se narodili“ biblickou cestou – Boží cestou, jak napsáno v Prvním listu Petra 1:23: *„Znovu zrozeni jsouce ne z porušitelného semene, ale z neporušitelného, skrze živé slovo Boží a zůstávající na věky.“*

Blížíme se k závěru této knihy a radujeme se z vašeho rozhodnutí přijmout Boží dar, ale ještě potřebujete vědět několik věcí.

Za prvé, nikdy nemůžete ztratit svoji spásu! Jste navždy v bezpečí v Boží péči. Přestože existuje mnoho odkazů, které nám to připomínají, zde jsou dva z Bible:

„Jist jsem zajisté, že ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížatstvo, ani mocnosti, ani nastávající věci, ani budoucí, ani vysokost, ani hlubokost, ani kterékoli jiné stvoření, nebude moci nás odloučiti od lásky Boží, kteráž jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.“ – Římanům 8:38–39

„V kterémž i vy naději máte, slyševše slovo pravdy, totiž evangelium spasení svého, skrze kteréž také, uvěřivše, znamenáni jste [„znamenáni“, tzn. „zapečetěni“] Duchem zaslíbení svatým, ...“ – Efezským 1:13

Tento verš v Listu Efezským učí, že vás Bůh zapečetil (trvale na vás umístil svoji pečeť vlastnictví) ve chvíli, kdy jste přijali Krista.

V Listu Židům 13:5 Bůh opět slibuje: *„Nikoli nenechám tebe, aniž tě opustím; ...“*

Toto je jen několik Božích zaslíbení. Jakmile se „narodíte“ do Jeho rodiny, už nikdy to nemůže být odvoláno!

Za druhé Bůh chce, abyste rostli tak jako novorozené dítě. Jako se má novorozené dítě o životě hodně co učit, tak je to i s vaším vztahem k Bohu. Ve Druhém listu Petra 3:18 je napsáno: *„Ale rozmáhejte se v milosti a v známosti Pána našeho a spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen.“*

Existuje mnoho způsobů, jak se můžete přiblížit k Bohu. Ve druhé kapitole knihy Skutky apoštolů se lidé, kteří důvěřovali Kristu, shromáždili ve sboru, aby se učili Bibli a navzájem se povzbuzovali. Je důležité, abyste rychle našli pravý, v Bibli věřící a Bibli vyučující sbor, kde se každý týden můžete dozvědět více o Ježíši Kristu a najít přátele, kteří vás na vaší cestě povzbudí.

Pokud nás budete kontaktovat prostřednictvím internetových stránek **www.baptistickeshromazdeni.cz**, rádi vám pomůžeme studovat Bibli a růst v Boží milosti.

Přátelé, máte nový život! V Božích očích jste nové stvoření! Máte nový věčný osud a nového nebeského Otce! On chce uspokojit všechny vaše potřeby, vést každé vaše rozhodnutí, proměnit váš život naruby a vést vás do budoucnosti, která naplní Jeho věčný účel.

Stejně tak, jak Mu důvěřujete svou vírou ve spásu, On chce, abyste rostli ve víře každým dnem – více se učili o Jeho lásce, Jeho Slovu a Jeho plánu pro váš život.

Cestu přibližování se k Bohu budete milovat. Nyní, když je postaráno o váš dluh za hříchy, máte kdykoli pozvání vstoupit do Jeho přítomnosti. V Listu Židům 4:16 je napsáno: *„Přistupmež tedy směle s doufáním k trůnu milosti, abychom dosáhli milosrdenství, a milost našli ku pomoci v čas příhodný.“*

Nepotřebujete kněze ani prostředníka – kdykoli můžete přijít přímo ke svému nebeskému Otci. Můžete s Ním mluvit skrze modlitbu a on s vámi bude mluvit skrze Své Slovo, Bibli. O svém Slovu On říká: *„Živát jest zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, a dosahuje až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce.“ (Židům 4:12).*

Navrhuji vám, abyste začali číst Boží slovo a každý den se začali k Němu modlit. Každým dnem poznáte, že se vaše srdce touží více a více k Němu přiblížovat. Čím více budete poznávat Boha, tím více ho budete milovat! Čím více zjistíte, jak vás miluje a co pro vás udělal, tím neodolatelnější pro vás bude!

Začali jsme knihu s tímto veršem:

„Podťež nu, a poukažme sobě, praví Hospodin: Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší; budou-li červení jako šarlat, jako vlna budou.“ – Izaiáš 1:18

Přijali jste Boží dar – Ježíše Krista; odejmul vaše hříchy. Jakmile z vás sňal váš hřích, stali jste se v Jeho očích novým stvořením – ne tím, co KONÁTE, ale tím, co On DOKONAL.

Blahopřeji vám ke vstupu do Boží rodiny. Už se nikdy nebudete muset bát smrti. Navždy máte příslib věčného života – ne proto, že jste si ho zasloužili, ale proto, že jste přijali Boží dar.

Nyní jste obdrželi to největší a nejdůležitější poselství, jaké kdy Bůh dal lidstvu. Kdo z lidí, které znáte, potřebuje toto poselství slyšet? Podělili byste se s nimi o něj? Předali byste jim kopii této knihy? Jděte hned a podělte se s někým...

...nejde o KONEJTE... jedná se o DOKONÁNO!

Nyní nechte Krista obrátit váš život naruby. Ať se Jeho dobrota ve vás projeví prostřednictvím vašeho dobrého života. *„Jsme zajisté jeho dílo, jsouce stvoření v Kristu Ježíši k skutkům dobrým, kteréž Bůh připravil, abychom v nich chodili.“* (Efezským 2:10). Žijte pro Krista, ne abyste si vysloužili jeho přízeň, ale protože je již vaše!

Těšte se na svou budoucnost s velkou důvěrou a očekáváním!

„Ale jakož psáno jest: Čeho oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“ – 1. Korintským 2:9

Bůh vám žehnej do počátku nového života v Ježíši Kristu! Nikdy vás nezkłame!

Díky za přečtení!

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

dokonáno.

Co vám většina náboženství
o Bibli neřekne

Jste více než jen tělo; na nějakém místě budete žít věčně; Bůh je na božské záchranné výpravě, aby zajistil, že vaši věčnost budete trávit v bezpečí u něj.

Pokud jste rádi milováni; pokud rádi dostáváte dárky; pokud se zajímáte o to, kde strávíte věčnost; a pokud chcete poznat, jaké je skutečné poselství Bible, doporučuji vám přečíst si tuto knihu!

Kde strávíte věčnost? Tahle otázka stojí za prozkoumání...